

INTERNATIONAAL Drones in België

7

SOCIAAL Hart boven hard bekritiseert regering

8

STUDENT Bickyoorlog op 24 urenloop

13

CULTUUR Kleine boekhandels vs boekenbeurs

15

Beeld—Hilde Crevits

Kersvers minister van onderwijs Hilde Crevits kan overal op kritiek rekenen. In een vurig interview zet ze haar visie op de komende vijf jaar uiteen. Lees het interview op pagina 4 en 5 (Foto:Caroline Van Rhee)

STOKOUDE TAALWETGEVING LAAT INTERNATIONALE STUDENTEN IN DE STEEK

Studenten willen uitzondering op taalwet

De strenge Vlaamse taalwetgeving maakt internationale studenten het leven zuur. Ze krijgen moeilijk juiste informatie van politie en stadsdiensten. Studentenkoepel LOKO roept op tot verandering.

KORNEEL DE SCHAMP

Jaarlijks komen zo'n 7.000 internationale studenten afgezakt naar Leuven. Sommigen daarvan hebben moeite om juiste informatie te krijgen van stadsdiensten en politie, volgens klachten die binnenliepen bij studentenkoepel LOKO. De Vlaamse taalwetgeving zou het probleem veroorzaken.

Matthijs Lenaerts, coördinator Internationaal bij de Leuvense studentenkoepel LOKO: "Er heerst onduidelijkheid bij de internationale studenten bij wie en waarvoor ze in het Engels terecht kunnen. Door de taalwetgeving mogen medewerkers van openbare instellingen immers geen Engels spreken tegen hen."

Lenaerts stelt dat het dossier van LOKO zich nog in de opbouwfase bevindt, maar dat ze toch verdere stappen willen ondernemen. Hij

overweegt de zaak op het politieke niveau aan te kaarten. "Juridisch gezien bestaat er al een uitzondering voor toeristische centra, dus eventueel is er daar wel een spoor om te kijken of een gelijkaardige uitzondering voor internationale studenten - een hoge concentratie in klein gebied - mogelijk is."

"We doen een oproep aan alle mensen die meer informatie hebben. Daarnaast gaan we zeker met stad, politie en universiteit samenzitten. We gaan ook kijken bij andere universiteitssteden hoe de situatie daar zit."

LOKO ontving reeds enkele zeer concrete klachten. "We hebben effectief gehoord van mensen die worden tegengehouden omdat ze een verkeersregel breken. Ze krijgen dan een waarschuwing of een proces-verbaal in het Nederlands, en stuiten op een nee als ze uitleg in

het Engels vragen. Natuurlijk horen wij slechts één kant van het verhaal, maar dit roept toch sterke vragen op," gaat Lenaerts verder.

Naast de praktische situaties, mag ook de officiële communicatie enkel in het Nederlands. Zo mochten op de tien metalen klonen van studenteninspecteur Nick Vanden Bussche enkel aanwijzingen in het Nederlands. Lenaerts: "We willen graag bekijken of onze internationale studenten niet in het Engels benaderd kunnen worden. We vinden het niet onze taak om de communicatie van de politie naar het Engels te moeten vertalen, iets wat nu wel vaak voorvalt."

Niet alleen het contact met de politie, maar ook met andere stadsdiensten is problematisch. "We horen van mensen die problemen ondervinden als ze verdere informatie nodig hebben rond huurvoorwaarden of bij bepaalde aanvraagformulieren. Rond deze problemen moeten we echter nog meer onderzoek doen," vertelt Lenaerts.

Niet rigide

De Leuvense politie is zich niet bewust van grote problemen en nuanceert. Commissaris Marc Vranckx: "Een pv moet in het

Nederlands volgens de taalwetgeving, daar kunnen wij niet omheen. In praktische situaties stellen wij ons wel heel soepel op. We zijn een stad met internationale uitstraling, met een pak toeristen en buitenlandse studenten, dus natuurlijk gaan wij daar met wat verstand mee om. We zijn niet ri-

altijd een voordracht in het Engels over leven in Leuven."

Ook Leuven's schepen voor studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) nuanceert de problemen. "Op dit moment bieden we al heel wat informatie in een andere taal aan. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de Engelstalige studenten-

"We willen kijken of er juridisch een uitzondering gemaakt kan worden voor internationale studenten"

MATTHIJS LENAERTS (LOKO INTERNATIONAL)

gide dat we er op staan om enkel Nederlands te spreken."

Vranckx benadrukt dat de Leuvense politie wel degelijk inspanningen levert voor internationale studenten. "Het is de eerste keer dat ik hoor dat er op dat vlak problemen zouden zijn in Leuven. Studenteninspecteur Nick Vanden Bussche organiseert aan het begin van het academiejaar ook

gids en de verkeerslessen die we organiseren voor internationale studenten. Ambtenaren aan het loket gaan vaak met hand en tand, gebarentaal of eens een woord Engels toch alle info proberen mee te geven. We proberen het kader zo werkbaar mogelijk te houden. Ik heb geen suggestie tot wetsvoorstel in de schuif liggen."

Debat

Opinie

Splinter

De achterkant van de smartphone

We leven in een fantastische digitale wereld. Dankzij de smartphone hebben we die wereld ook constant binnen handbereik. Pakweg een jaar geleden was het nog een halve rareiteit, maar nu loopt haast elke student ermee rond. Smartphones zijn de standaard geworden. Geweldig!

Dankzij enkele apps hebben we ook al onze sociale netwerken bij de duim. Via Facebook zien we de reisfoto's van al onze vrienden en *sharen* we dat het een lieve lust is. Dankzij Twitter hou je steeds een vinger aan de pols. Bovendien maakt Tinder de eerste stap zetten een pak makkelijker.

Maar er zijn ook nadelen. Op Facebook doen we ons met z'n allen beter en interessanter voor dan we zijn, waardoor het vaak ook *Fakebook* is. In Twitterland heerst de waan van de dag en bevind je je in een grote praatbarak. En Tinder, tja, dat blijft toch ontzettend oppervlakkig.

Het mag duidelijk zijn dat elk medium naast een pak voordelen ook nadelen heeft. Snapchat, Instagram, Skype, WhatsApp: elk van deze platformen heeft zijn eigen valkuilen en gevoeligheden, al dan niet in verband met privacy. We moeten dan ook zeer bewust omgaan met elk verschillend medium.

Maar er is iets nieuws! Een stukje spits technologie dat komt overgewaaid uit Amerika. Het combineert het vluchtige van Snapchat en het levendige van Skype. De app staat nog in zijn kinderschoenen, maar de revolutionaire 3D-technologie werkt perfect zonder speciale bril. Deze app werkt zelfs met geurherkenning en je kunt de andere gebruiker van de app écht aanraken. Deze nieuwe smartphone-applicatie heet *CaféGesprek*.

Je hebt ondertussen al begrepen dat je voor dit medium geen nieuwe app hoeft te downloaden. Integendeel. Om *CaféGesprek* ten volle te beleven, helpt het om even al die apps te sluiten. Voor mensen die het liever droog houden is er trouwens ook gewoon *Gesprek*.

Een recente Britse studie toont aan dat we steeds afhankelijker worden van onze smartphone. We gebruiken het apparaat dagelijks in totaal 3 uur en 16 minuten en checken hem maar liefst 221 keer per dag! Op zich is dat geen probleem, maar constant je smartphone checken is nu eenmaal niet compatibel met *CaféGesprek*.

(*Café*)*Gesprek* is niet alleen het allerbeste medium om urenlang te zeveren, het is ook uiterst geschikt om eens te vragen hoe het met iemand gaat. En dan bedoel ik niet een oppervlakkige "*Ça va?*". We zitten allemaal wel eens met een probleem en veel te weinig delen – analoog *sharen* – we die met onze vrienden. Enkel in een goed gesprek kom je echt te weten wat iemand bezielt en welke zorgen hij of zij heeft. We laten makkelijker het achterste van onze smartphone zien, dan het achterste van onze tong.

Nochtans is zo'n goed gesprek uiterst belangrijk. Een psychotherapeute van de KU Leuven benadrukte in *Veto* hoe belangrijk sociaal contact tussen studenten is. Van tijd tot tijd een luisterend oor bieden in een (*Café*)*Gesprek*, helpt om psychische problemen snel bij elkaar op te merken.

We hebben een fantastische digitale wereld op zak, maar laten we proberen die soms ook op zak te laten. De echte wereld en onze tastbare vrienden zijn nog boeiender en verdienen al je oren en ogen.

BRECHT CASTEL

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat Is alcohol te goedkoop?

Wanneer dronken studenten voor overlast zorgen, wijzen critici vaak met de vinger naar de lage drankprijzen. Het studentencafé van de Kulak, de campus van de KU Leuven in Kortrijk, verhoogde alvast de prijzen. Ook een goed idee voor Leuven? **JASPER VAN LOY**

Paul Trio, studentendecaan,
Campus Kulak Kortrijk

Bert Vanhaelewijk, verantwoordelijke Pavlov (fakbar van studenten Psychologie)

"De drankprijs in de fakbars is volgens mij niet het probleem, zolang studenten er op een verantwoorde manier mee omgaan. Het is goedkoop, maar studenten hebben ook niet veel geld. De meesten weten ook hoe ze met hun budget omgaan op het moment dat ze naar Leuven trekken en zijn dan ook capabel om op een verantwoorde manier een pintje te drinken."

"Ik weet niet of een hogere drankprijs de overlast zou verminderen. Tegen die overlast hebben we samen met stad en politie doorslaggevende vooruitgang geboekt de laatste jaren met het recente fakbar charter."

"We hebben de laatste jaren gemerkt dat studenten liever op kot voordrinken. Ze kopen dan meestal grote hoeveelheden alcohol aan in supermarkten. Dat betekent dat ze meestal al goed hebben gedronken alvorens ze op stap gaan. De tijd dat studenten een zwaar biertje dronken op café alvorens te gaan feesten is duidelijk voorbij. Dat laat ons natuurlijk achter met de overlast die mensen creëren."

"Voor onze drankprijzen kijken wij alleen naar de marktprijs. De *keet* moet blijven draaien, hé." (lacht)

Lezersreacties

Robbe Van Hoof (Facebook): "Als samenleving zitten we met een collectief alcoholprobleem. We drinken té vroeg en té veel. Steeds vaker krijg ik dan ook de indruk dat strengere controle een noodzaak is. Misschien dat de Zweedse coalitie een voorbeeld kan nemen aan het Zweedse systeem? Sterke drank enkel tussen bepaalde uren én in bepaalde winkels te koop."

Stef Bruynseels (Facebook, 30 likes): "Nee."

Bert Van de Poel (via Twitter, @bertvandepoel): "Cara kost overal evenveel. Als je goedkope alcohol wil, zal je die overal wel kunnen vinden. Leuven is echt niet zo bijzonder."

VRAAG VAN DEZE WEEK

MAKEN SMARTPHONES ONS SOCIAAL LEVEN KAPOT?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

Rade(n)loos!

VLUHR, VLIR, VLOR, VLHORA

Word jij wel eens radeloos bij ons ingewikkelde onderwijslandschap? Tweewekelijks verklaren we enkele hippe onderwijsstructuren.

Babylonische spraakverwarring op Vlaams niveau

In Vlaanderen spelen er vier adviesraden mee op het hoogste niveau van het onderwijsdebat. De VLUHR, VLIR, VLHORA en VLOR doen misschien mensen duizelen, maar toch vervullen ze een belangrijke functie.

KORNEEL DE SCHAMP

Wat de persoon die deze vier acroniemen bedacht ooit in zijn hoofd had, weten we niet. Maar verwarren doen ze alvast. Toch hebben elk van deze vier raden een belangrijke functie in het Vlaamse onderwijslandschap.

Wat vertegenwoordigt deze ingewikkelde lettersoep nu? Eerst en vooral is er de VLOR, ofte Vlaamse Onderwijsraad. Dat is een officieel overlegorgaan van de overheid.

Isabelle De Ridder van de VLOR legt uit: "De VLOR geeft advies over het beleid van de minister. De minister is verplicht advies te vragen over elk decreet dat ze voorstelt. Daarnaast kunnen we ook op eigen initiatief advies uitbrengen over elk onderwijsthema dat we belangrijk vinden. Vervolgens hebben we een

de VLOR die overheidsfinanciering krijgt." Er wordt een uitgebreid aantal thema's besproken op hun vergaderingen. "We bespreken heel wat zaken: dat gaat van de financiering van het onderwijs tot personeelsbeleid, sociaal beleid en wie ons vertegenwoordigt in de VLOR."

Aanspreekpunt

Als laatste is er de VLUHR, de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad. Zoals de naam het zegt, is het een ontmoetingsplaats tussen de VLIR en de VLHORA.

Vandewalle: "De VLUHR is een beetje de koepel boven de koepel. Het is de plaats waar de samenwerking tussen de universiteiten, hogescholen en associaties gestalte moet krijgen."

De VLUHR heeft drie taken. "In de eerste plaats is de VLUHR hét aanspreekpunt voor de minister van onderwijs om met alle instellingen van het hoger onderwijs te praten. Dan zijn er nog twee aanvullende taken, namelijk kwaliteitszorg en internationalisering en ontwikkelingssamenwerking," vult Vandewalle aan. "Voornamelijk worden hier standpunten ingenomen die de instellingen samen willen verdedigen naar buiten toe. Als de minister bijvoorbeeld aan oriëntering in het hoger onderwijs denkt, dan vraagt zij aan VLUHR om eens na te denken wat de problemen en prioriteiten zijn en hoe ze dat kunnen aanpakken."

Was er nog nood aan een vierde orgaan? Vandewalle legt uit: "De VLUHR is vooral opgericht om de samenwerking tussen hogescholen en universiteiten te promoten. Met de integratie van bepaalde hogeschoolopleidingen was dat heel belangrijk. Ook toenmalig minister Vandembroucke vond het belangrijk om één aanspreekpunt te hebben."

"De minister moet verplicht advies vragen aan de VLOR"

ISABELLE DE RIDDER (VLOR)

Martijn Stoop

"De VLUHR is de koepel boven de koepel"

MARC VANDEWALLE (VLHORA)

overlegfunctie, tussen al onze verschillende partners."

De samenstelling van de raad is alvast uitgebreid. "Naast de universiteiten en de hogescholen worden ook de studenten, personeel, socioculturele en socio-economische partners vertegenwoordigd. We bestrijken ook veel meer domeinen dan enkel het hoger onderwijs," vertelt De Ridder.

Aan de andere kant van het spectrum zijn er de VLIR en de VLHORA. De VLIR is de Vlaamse Interuniversitaire Raad, en bestaat uit vertegenwoordigers van elke universiteit. De VLHORA is de Vlaamse Hogescholenraad. Zij bestaat vanzelfsprekend uit vertegenwoordigers van de hogescholen.

Marc Vandewalle van de VLHORA legt uit: "De VLIR en de VLHORA zijn eigenlijk de koepelorganisaties van respectievelijk de universiteiten en hogescholen. Ze worden gefinancierd door de instellingen zelf, in tegenstelling tot

WOK[®]
DYNASTY
restaurants

L.E. VAN ARENBERGPLEIN 11-13 • HEVERLEE • T 016 200 160 • DAGELIJKS OPEN

WWW.WOKDYNASTY.BE

*Enkel geldig in Wok Dynasty Heverlee.
Geldigheid: t.e.m. 31-07-2015, uitgezonderd zaterdagavond en feestdagen.
Niet cumuleerbaar met andere acties. Deze bon uitknippen en afgeven bij aankomst.

Onderwijs

MET MINISTER HILDE CREVITS OP HET DAK VAN HAAR KABINET

“We besparen met het oog op de toekomst”

Vlaams Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) heeft al dankbaardere jobs uitgeoefend. Een hevige besparingsronde en een verhoging van het inschrijvingsgeld zorgen voor kritiek. Standvastig bestrijdt ze haar criticasters.

KORNEEL DE SCHAMP EN
DORIEN JAENEN

Het inschrijvingsgeld wordt 890 euro, dat is lager dan verwacht. Betekent een minder grote stijging dat hogescholen en universiteiten nog meer moeten gaan besparen?

Hilde Crevits: «De besparingscijfers lagen al vast. Ik heb geprobeerd de discussie rond het inschrijvingsgeld zoveel mogelijk weg te houden van de besparingen. Omdat ik vind dat we de discussie rond de studiegelden wel mogen voeren. Voor iedere euro die jij of je ouders betalen, legt de gemeenschap 7 euro bij. Dus als je start met studeren en je betaalt is het eigenlijk het zevenvoudige dat je erbij krijgt. De overheid investeert 117.000 euro per student, van de kleuterklas tot na zijn bachelor. Dat is veel, maar tegelijk ook volkomen terecht. Deze investeringen behouden we, we snoeien daar niet in. Iedereen krijgt een tweede kans, ook voor de beurzen. We investeren echt wel veel in onderwijs hier in Vlaanderen.»

«Dit betekent dat universiteiten en hogescholen indexaties die ze zouden krijgen niet krijgen. Dat zijn geen middelen die afgepakt worden, dat zijn middelen die ze hadden moeten krijgen. Daarnaast moeten ze ook besparen op werkmiddelen. Dat doet natuurlijk pijn want die werkmiddelen hebben ze echt nodig. Ik hoop ook dat dit zo tijdelijk mogelijk is. Maar in deze context moeten we echt zuinig zijn. We wilden ook dat er serieuze sociale correcties bleven bestaan, zodat de beursstudent niet plots veel meer zou moeten betalen.»

Sociale correcties

U zegt aandacht voor die sociale correcties, maar tegelijk wordt er bespaard op studentenvoorzieningen die de zwakke student vaak helpen. Kunt u dan nog spreken van sociale correcties?

Crevits: «Ja absoluut. Er was eventjes sprake van om de tarieven van beursstudenten te verhogen of de groep beursstudenten te verkleinen. Daar hebben we bewust nee gezegd.

rood zullen moeten gaan in de begroting. In andere hogescholen ook. Is dat geen ramp voor hen?

Crevits: «Onlangs is er overleg geweest met de hogescholen en de universiteiten in een constructieve sfeer. Iedereen vecht voor zijn winkel natuurlijk, maar ik vind dat hogescholen eens moeten kijken hoe ze hun werking kunnen verbeteren. Tussen universiteiten en hogescholen onderling zou er door de associaties ook een stukje solidariteit kunnen ontstaan. Ik denk aan het samen gebruiken van gebouwen of een aantal voorzieningen delen. Maar die oefening moet iedereen ten gronde maken. En ze weten ook dat van zodra ik middelen kan teruggeven, ze ze gaan terugkrijgen. Maar de begroting in het rood indienen... Wij moeten als overheid het ook met een pak minder doen. We besparen nu met het oog op de toekomst, zeker de toekomst van de jongeren.»

VVS, de Vlaamse Vereniging voor Studenten, blijft roepen dat ze in verzet gaan. Gaat u nog in dialoog met hen?

Crevits: «Ja, ze mogen altijd komen spreken en ze mogen ook protesteren. Ik wil ze duidelijk als partner beschouwen in besluitvormingsprocessen. Het is niet de bedoeling om van de zevende verdieping op mijn kabinet beslissingen te nemen waarvan de studenten denken “crazy” Enfin, misschien vinden jullie dat ook al van de verhoging van het inschrijvingsgeld maar dat moest wel gebeuren. Ik heb al geluisterd, en eigenlijk, als ze een beetje nadenken, dan weten ze dat de verschillende studentengroepen wel degelijk impact gehad hebben.»

De studenten vertegenwoordigen gevarieerde groepen, en we kunnen de vraag stellen hoe goed de mening van de gewone student tot uiting komt in hun vertegenwoordiging. Ik moest les gaan geven in de pol&soc in Gent, twee weken geleden. Ik vroeg wie het gerechtvaardigd vond dat we meer inschrijvingsgeld vroegen. Eén derde stak zijn hand op! Ik vond dat veel. Ik dacht dat ze er allemaal tegen gingen zijn. Dat was vrij genuanceerd, en dat strookte niet met het beeld dat ik kreeg van de vertegenwoordigers die kwamen. Ik vind het logisch dat de studenten er tegen zijn, maar ik voelde toch daar dat er ook wel een *fond* was die begrip had voor de redenering.»

richtingen, waar er al een aantal proeven bestaan, die verder willen uitbouwen. Ik moet het nog met de instellingen bekijken, maar liefst zou ik hebben dat ze allemaal dezelfde methodiek hanteren. Blijft vrij voor elke instellingen natuurlijk. Waarschijnlijk verschillend per faculteit, of eventueel per groepen zoals voor Humane Wetenschappen.

Zijn er plannen om die bindend te maken op termijn?

Crevits: «Nee, absoluut niet. Ik ben een grote voorstander van open toegang tot hoger onderwijs. Alleen, als de verhouding private publieke middelen één op zeven is, dan mag je wat verantwoordelijkheid verwachten. Dat diploma is goud waard.»

“Het inschrijvingsgeld zal ook in betere tijden niet terugzakken”

Noemen we het dan niet beter een ijkingsproef? De studenten zijn nogal misnoegd over ‘toelatingsproef’ omdat dat bindendheid impliceert. Klopt het dat jullie coalitiepartner N-VA hiervoor push?

Crevits: «Ik hou niet van het woord toelatingsproef, het is eigenlijk ook niet juist.»

Het staat wel zo in het regeerakkoord.

Crevits: «Ik was mee akkoord dat het toelatingsproef zou worden. Ik denk dat de oorzaak ligt in het feit dat het een proef is die zeer goed de competenties moet bloot leggen. Ze zeiden dat we het geen ijkingsproef konden noemen omdat dat dan te veel leek op de oriënteringsproef.»

«Maar eigenlijk is het een soort ijkingsproef, want het is zeker niet bindend. Je kunt er wel ermee kijken of je de juiste vaardigheden hebt.»

Zijn er concrete voorstellen rond de oriëntering in het middelbaar?

“De overheid investeert €117.000 per student, van kleuterklas tot bachelor”

Gaat het inschrijvingsgeld terug zakken in betere tijden?

Hilde Crevits: «Als we later meer ruimte krijgen om te investeren, gaat het inschrijvingsgeld niet zakken. Dat is dan een stuk zuurstof dat de instellingen krijgen om beter beleid te voeren. Volgens studies zou de verhoging ook geen enkel effect hebben op de instroom. Zoals jullie ook aangeven valt 890 euro best mee, en er zijn ook een hele hoop sociale correcties op.»

In Duitsland is het wel nul euro.

Crevits: «Ja daar heb je een punt. In vele landen waar je nul euro betaalt, is er wel een grote numerus clausus. De meerwaarde van een diploma hoger onderwijs is zo groot, ik vind dan ook dat de toegang democratisch moet zijn. Ik ben het niet eens met bepaalde groepen die zeggen “het is te democratisch, het diploma wordt gedevalueerd.” Ik vind wel dat de studieduur een beetje korter mag worden.»

Investeert Vlaanderen met deze besparingen dan nog genoeg in zijn toekomst?

Hilde Crevits: «Het is voor ons belangrijk dat hoger onderwijs sterk is, maar er moet de komende twee jaar overal bespaard worden. We investeren in totaal elf miljard in onderwijs waarvan 1,7 miljard in hoger onderwijs. Ik vind het ook totaal gerechtvaardigd dat wij investeren in jonge mensen en kennis. De besparing die we moeten doen op het totaalpakket is veel minder dan het aandeel van onderwijs in de gehele Vlaamse begroting. Onderwijs is ongeveer 30 procent van de Vlaamse begroting, maar de besparing is ongeveer zestien procent. Verhoudingsgewijs moet onderwijs veel minder doen.»

De beurzen blijven bestaan en blijven op hetzelfde niveau, en we breiden de tussencategorie van de bijna-beursstudenten uit.»

«De studentenvoorzieningen is voor mij ook een hele moeilijke. Ik ga daar proberen wat te corrigeren. We investeren daar nog altijd ruim 44 miljoen euro. In totaal zitten we nu op een totale besparing van 2,8 miljoen op die stuvomiddelen. Als ik die kan teruggeven, ga ik dat zo snel mogelijk doen. Dit zit niet in de besparing die we opgelegd hebben maar in de recurrente besparing die op het hele overheidsapparaat geldt. Het kan natuurlijk een stukje opgevangen worden door het feit dat er extra inkomsten zijn van de studiegelden Maar daar hebt *ge* dus een punt. Die stuvomiddelen vind ik ook niet plezant

De hogescholen klagen nu al dat ze het moeilijk hebben. Worden zij niet zwaarder getroffen?

Crevits: «Voor hogescholen is het budgettair nog wat moeilijker dan voor universiteiten omdat de studentengroei daar het grootst is. We kennen nu de kliks (*het systeem dat zorgt voor meer geld als de studentenaantallen stijgen, red.*) niet toe waardoor ze voor het zelfde geld meer studenten moeten bedienen. Bovendien hebben ze verhoudingsgewijs meer beursstudenten en wij compenseren dat niet als overheid. De beursstudent betaalt 105 euro een gewone student 890 euro: hoe minder beursstudenten je hebt hoe meer inkomsten. Dus dat moeten we misschien ook eens bekijken. Anderzijds moet wie recht heeft op een beurs ze natuurlijk krijgen.»

Toon Martens, de directeur van de KH Leuven, zei eerder al dat ze 1,6 miljoen in het

“Komt de mening van de gewone student voldoende naar buiten in de studentenvertegenwoordiging?”

Ijkingsproef

U wil geen remmen op de instroom in het hoger onderwijs. Er is nochtans een voorstel voor een niet-bindende toegangsproef.

Crevits: «Ja, maar dat is geen rem. Wat willen we? Niemand is gelukkig met de flexibilisering zoals ze vandaag bestaat. Het positieve is dat meer studenten deelnemen aan het hoger onderwijs. Het negatieve is dat de studieduur langer geworden is. Ik denk dat maar 3 op 10 studenten afstuderen op de voorziene termijn. Dat is niet gezond, als je ziet hoeveel we er ook in investeren. We moeten dat dus proberen terug te dringen. Hoe kunnen we dat doen? In eerste instantie door in het secundair onderwijs ervoor te zorgen dat studenten zich beter oriënteren, in tweede instantie door een niet-bindende toelatingsproef. Ik zou al voor het academiejaar 2015-2016 een proef willen hebben voor de lerarenopleiding. En dan zouden we ook al in een paar wetenschappelijke

Crevits: «De modernisering van het secundair is er op gericht om jonge mensen die bijvoorbeeld meer geïnteresseerd zijn in wetenschappen-techniek of meer in talen beter te begeleiden. We willen meer op competenties gaan werken. In de nieuwe matrixstructuur van het secundair heb je twee groepen: beroepsgeïnteresseerde richtingen en doorstroomrichtingen, telkens per interesseveld.»

«We willen dus een oriëntatietraject gebaseerd op de modernisering van het secundair, met dan een proef op het einde van het vijfde of zesde middelbaar. Dat wordt geen eindexamen zoals in Frankrijk, maar een proef om de vaardigheden duidelijk in beeld te brengen zodat je een keuze kan maken.»

Gaat de hervorming van het secundair door zoals gepland?

Crevits: «Die modernisering zal er komen zoals gepland. Dat is toch de bedoeling. Er is heel

Onderwijs

omst van de jongeren”

Caroline Van Rhee

lang die fetisj geweest om ASO, BSO, TSO te laten bestaan. We willen ook zeker niet uitsluiten dat er in de toekomst scholen zullen zijn die zich kunnen organiseren op pure doorstroomrichtingen of beroepsrichtingen. We willen echter *incentives* geven aan secundaire scholen om zich breed op campussen te gaan organiseren.»

Daaraan gekoppeld was er het voorstel voor een bindende toelatingsproef als je uit een niet-aansluitende richting komt. Hoe staat u daar tegenover?

Crevits: «In ons regeerakkoord staat dus dat als je uit een beroepsgeoriënteerde richting komt dat je dan een voorbereidend jaar moet doen of een bindende toelatingsproef. Wat het juist wordt dat moeten we dus nog uitklaren. Er moeten wel maatregelen getroffen worden omdat de uitval te groot is. Als iemand uit een beroepsgeoriënteerde richting naar de universiteit gaat, is de kans dat dat niet gaat lukken behoorlijk groot. Het enige waarvoor er dus een bindende toelatingsproef zou kunnen komen, is voor zij die uit een niet-doorstromingsrichting komen en toch hoger willen studeren.»

“Tegen volgend academiejaar wil ik een toelatingsproef voor de leraren”

Regelneverij

Er is ook sprake om de regelneverij van de overheid te verminderen. Hoe wilt u dat concreet vertalen?

Crevits: «Er zijn er een paar. Waar de universiteiten en hogescholen nu zich het meest zorgen om maken is de dubbele

“De besparingen op studentenvoorzieningen vind ik ook niet plezant”

kwaliteitscontrole, maar ik weet dat dat bij de studenten gevoelig ligt. Daarbij komen allemaal nieuwe woorden voor mij. Onderwijs heeft echt een spectaculair vocabularium (*lacht*)»

«Je hebt dus enerzijds de bestaande opleidingsvisitaties. Anderzijds staat er in ons regeerakkoord dat iedereen zelf aan interne kwaliteitszorg moet doen door de instellingsreview. Daar zitten we nu met het probleem dat velen starten met een pilootproject instellingsreview maar dat daarnaast blijven die visitaties doorlopen. Dat is dus dubbel werk en genereert een overlast.»

«We willen ook niet in een situatie komen waarin plots richtingen niet meer op kwaliteit beoordeeld worden. Daar zijn de studenten heel gevoelig voor. Maar daar zijn we nu min of meer uit. Mogelijk laten we de instellingen de keuze om te kiezen tussen een instellingsreview ofwel accreditatie van de opleidingen. Dan zijn de studenten gerust, want sowieso wordt de kwaliteit gecontroleerd maar slechts één keer. Je kan dus binnen de instelling kiezen om een instellingsreview te doen voor alle humane richtingen maar niet voor de wetenschappelijke, waar dan die visitaties dus blijven. Ik zou het zo proberen op te lossen voor de komende vijf jaar.»

«Ik vind ook dat we in dialoog de flexibilisering nog eens goed onder de loep moeten nemen. We hebben nu al in het inschrijvingsgeld een stimulans proberen te steken zodat mensen meer studiepunten opnemen. Natuurlijk, als wij niet ingrijpen als overheid, zal geen enkele instelling zeggen dat ze dat gaan terugschroeven, want als een

andere het wel flexibel aanbiedt zullen de studenten naar daar trekken.»

Gaat u ook de taaltesten herbekijken? Verschillende decanen klagen dat het moeilijk is om internationale professoren aan te trekken.

Crevits: «Ik snap het punt van de decanen, maar het gaat over integratie en Nederlands is nog altijd de taal waar er bij ons lesgegeven wordt. We moeten wel maken dat het werkbaar blijft en dat er voldoende buitenlandse competenties hier komen lesgeven. We zullen wel zien hoe we dat aanpakken.»

Aan de KU Leuven is de discussie rond de herindeling van het academiejaar opnieuw geopend.

Crevits: «Ik heb op dat vlak geen revolutionaire plannen. We moeten door budgettaire moeilijke jaren. Ik zou de flexibilisering transparanter willen maken, we hebben nieuwe inschrijvingsgelden... Ik ga niet het hele onderwijs op z'n kop zetten.»

«Het voordeel van examens in december en direct herexamens in januari is dat de materie nog half in je hoofd zit, maar anderzijds, de zaken die je leert in het hoger onderwijs zijn voor het leven. Bovendien hangt er aan de herindeling meer vast dan enkel de examenmomenten. Zo moet je meteen het studiepuntenstelsel hervormen. Als ze mij kunnen overtuigen dat het naar doorstroom beter is, dan wil ik het tenminste bekijken. Maar ik heb niet echt het gevoel, ook niet bij de studenten, dat dit als hét breekpunt ervaren wordt. Ik denk dat dit minder prioritair is dan de aanpak van de flexibilisering.»

KHL, KHLim en Groep T worden UC Leuven-Limburg

Sinds vorige week gaan de KH Leuven, de KHLim en de lerarenopleiding van Groep T als Universiteitscampus Leuven-Limburg (UCLL) door het leven.

MIKA TUYAERTS

UCLL moet leiden tot een efficiëntere samenwerking, met de nadruk op vernieuwd onderwijs en onderzoeksprojecten in de regio. Voorlopig verandert er weinig voor de studenten. Jan Withofs, communicatieverantwoordelijke van de UCLL: «We zitten nog in de opstartfase. Dit jaar gaan de studenten nog niet te veel merken van de integratie. Vanaf volgend jaar zullen de richtingen van de verschillende campussen op elkaar worden afgestemd, wat tot kwalitatief beter onderwijs moet leiden. De studenten kunnen vanaf dan tevens genieten van opleidingen met meer keuze inzake specialisatie. De integratie moet het ook gemakkelijker maken om te schakelen tussen hogeronderwijsinstellingen in binnen- en buitenland.»

Wanneer de woorden integratie en efficiëntieverhoging opduiken, denkt men vaak aan ontslagen. Withofs is daar echter duidelijk over: «We zijn de diensten van de drie scholen op elkaar aan het afstemmen. Zo maken we bijvoorbeeld van drie communicatiediensten één dienst. De mensen

De naam is gebaseerd op UCLA in Los Angeles

die hiermee vrijkomen, kunnen zich richten op verschillende onderzoeksprojecten. We zijn drie jaar geleden met dit project begonnen, dus voor het debat rond de financiering van het onderwijs uitbrak, en gaan op die basis voort. Enkel indien er nog een besparingsronde komt, zijn ontslagen een mogelijk scenario.»

Voor de naam baseerde men zich op de gekende Amerikaanse universiteit UCLA uit Los Angeles. Toon Martens, volgend jaar algemeen directeur van de hogeschool UCLL: «Deze universiteit heeft een netwerk van *University Colleges*, zoals wij, en onderzoeksuniversiteiten. Een dergelijk netwerkmodel uitbouwen in Vlaanderen en Europa is voor de volgende jaren de hoofddambitie van de hogeschool.»

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Internationaal

NATIONALISME IN CATALONIË

“De separatisten zullen winnen”

Na de Schotten trekken de Catalanen op 9 november naar de stembus om te kiezen voor of tegen onafhankelijkheid. Wat is er allemaal gaande in Spanje?

SIMON THYS

Op 9 november organiseert de Catalaanse regering een referendum over mogelijke onafhankelijkheid. Tegen de wil van Madrid in, want het Spaanse parlement heeft het referendum van de deelstaatregering niet erkend. “Omdat het geen officieel referendum is, wordt het ook op een amateuristische wijze georganiseerd. Daarom heeft het geen legitimiteit,” aldus professor Bart Maddens, politicoloog aan de KU Leuven en prominent Vlaams-nationalist. “Het is een uitgemaakte zaak dat de separatisten zullen winnen. De Spaansgezinden zullen waarschijnlijk gewoon thuis blijven, omdat het georganiseerd is door de Catalaanse nationalist.”

Volgens Maddens is de opkomst van de volksstemming interessanter dan de uitslag. “Het zal een sterk politiek signaal zijn als er een grote deelname is. Al zal dat niet zwaarder doorwegen dan de andere massamanifestaties van de afgelopen jaren.

“De hamvraag is: Wat zal het Catalaanse parlement doen als er een meerderheid

wordt behaald? Zullen ze de onafhankelijkheid uitroepen en zich constitueren als een onafhankelijke staat?” vraagt Maddens zich af.

Het Spaanse parlement heeft het referendum niet erkend, omdat uit opiniepeilingen blijkt dat een meerderheid voor onafhankelijkheid zou kiezen. “Het ligt voornamelijk gevoelig bij de Partido Popular (*rechtse Spaanse partij, PP, red.*) omdat die toch voor een stuk een ex-franquistische (*zie kader, red.*) achterban heeft die het referendum nooit aanvaard zou hebben. Het is politieke zelfmoord voor Rajoy (*Spaanse premier, (PP), red.*) om dat referendum te erkennen,” meent de politicoloog. Dat in tegenstelling tot Schotland, waar de opiniepeilingen lieten uitschijnen dat er geen meerderheid was. Pas helemaal op het einde leek een separatistische overwinning daar mogelijk.

Het referendum had een eindpunt moeten zijn van een lang proces, gestart in 2013. Toen keurde het Catalaanse parlement een soevereiniteitsverklaring goed. Die vormt voor de Catalaanse nationalist

dum. Maddens: “Dat had dan uiteindelijk moeten uitmonden in een officieel referendum voor Catalaanse onafhankelijkheid, maar dat is een beetje op een sissers afgelopen.”

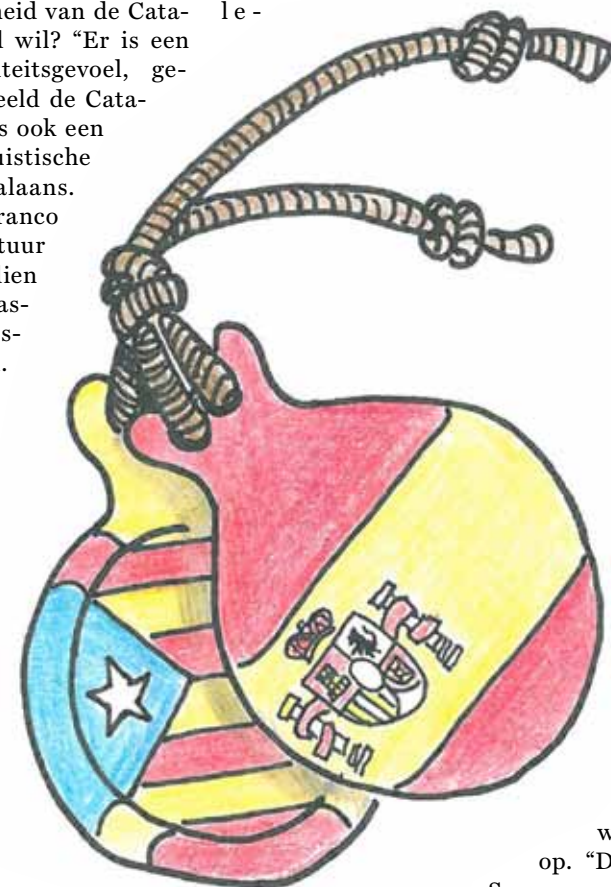
Waarom een meerderheid van de Catalanen onafhankelijkheid wil? “Er is een sterk Catalaanse identiteitsgevoel, gekenmerkt door bijvoorbeeld de Catalaanse taal. Dat gevoel is ook een uitloper van de franquistische repressie tegen het Catalaanse. Na de dictatuur van Franco kreeg de Catalaanse cultuur terug een kans. Bovendien speelt het economische aspect een rol,” weet professor Maddens te vertellen.

Budgettaire autonomie

Catalonië had een wetsvoorstel ingediend om evenveel inspraak te hebben in het heffen van belastingen als Baskenland en Navarra, andere deelstaten van Spanje. De Spaanse centrale overheid heeft dat voorstel afgeschoten. “Daardoor heeft het onafhankelijkheidsreferendum aan populariteit gewonnen. Voor 2006 wilden de Catalaanse nationalist

Met het gevolg dat de al sterke identiteit van de Catalanen nog meer groeide.”

Volgens Milo leeft het referendum niet echt bij de Spaanse bevolking. De media blaast het al-

maal w a t op. “De Spaanse media hebben een kunst-

matige situatie gecreëerd waarin er een gevoel is tegen de Catalaanse onafhankelijkheid. Maar dat gevoel is niet terug te vinden op de straten. De Spaanse bevolking ligt er niet wakker van.”

Dat staat in schril contrast met de Catalaanse bevolking. Claudia Diana, Catalaanse Erasmusstudent, vertelt vurig dat het volk misnoegd is. “De Spaanse overheid houdt geen rekening met de Catalanen. Ze erkennen de taal niet en we geven te veel belastinggeld af waarvan we weinig terugkrijgen. Bovendien zijn de Spanjaarden conservatiever en Catalanen eerder progressief waardoor er ook een ideologisch verschil is. Het voelt alsof de Spaanse overheid alles doet tegen Catalonië en de mensen zijn het beu.”

“De overheid wil het referendum niet legitiem maken, omdat de meerderheid van de Catalanen voor onafhankelijkheid is.” Het niet-erkennen vindt Diana ondemocratisch maar desondanks heeft ze nog hoop. “Het is een proces van tijd.”

“De Spaanse overheid doet alles tegen Catalonië”

CLAUDIA DIANA
(CATALAANSE STUDENT)

“De Convergencia I Unio, de partij die Catalonië bestuurt, zou vooral graag meer budgettaire autonomie willen krijgen met een onafhankelijkheidsreferendum, om zo meer flexibiliteit te hebben in het economische beleid. Volgens hen zouden ze zo de slabakkende economie en de groei kunnen opkrikken. Ze zitten vast in de Spaanse economie, waardoor sommige partijen autonomie verkiezen,” meent Vanschoonbeek.

De vraag naar deze autonomie komt vanuit het onevenwicht waarmee Catalonië kampt. “Onlangs heeft de Catalaanse overheid berekend dat voor elke 100 euro belastinggeld die Catalonië in de Spaanse staatskas stort, het maar 71 euro terugkrijgt om te investeren.”

De Madrilleense Erasmusstudent Miguel Shin Milo bevestigt dat een veelheid aan factoren de Catalaanse wil voor onafhankelijkheid veroorzaken. Als voornaamste reden noemt hij het oude bestuur van Francisco Franco: “De dictatuur van Franco zorgde ervoor dat Catalonië in een afgezonderde positie raakte.

WTF? FRANCO

Francisco Franco was van 1939 tot zijn dood in 1975 de dictatoriale leider van Spanje. Hij kwam aan de macht na de Spaanse burgeroorlog van 1936-1939, waarbij zijn fascistische Nationalisten de meer democratisch gezinde republikeinen versloegen.

Franco installeerde een autoritair rechts regime, dat zeer repressief te werk ging. Nationalisten in Catalonië en Baskenland werden vervolgd, het Catalaanse werd verboden en de weinige autonomie die ze hadden verworpen.

STUDENTENABONNEMENT OP MO*MAGAZINE VOOR SLECHTS €16

MO* brengt mondiale verhalen, analyses en tendensen. MO* legt mechanismen, pijnpunten en belangen bloot in zowel de politieke, economische als maatschappelijke domeinen.

MO* verklaart gebeurtenissen, nodigt uit tot reflectie en debat, houdt afstand van ‘het nieuws’ en kiest zijn onderwerpen op basis van inhoudelijke urgentie, niet op basis van wat elders (al) geschreven of bediscussieerd wordt.

Uit de stroom van gebeurtenissen distilleert MO* de grote veranderingen en evoluties.

MO* heeft in een wereld die worstelt met diverse crisissen (economie, ecologie, democratie, demografie ...) aandacht voor de fundamentele vragen. Want om goede oplossingen te vinden, zijn de juiste vragen nodig.

Viermaal per jaar, op het ritme van de seizoenen, krijg je een magazine om te koesteren en te bewaren, omdat we met zijn allen betrouwbare en betrokken berichtgeving en duiding over de hele wereld nodig hebben.

Als student betaal je slechts € 16 in plaats van € 20.

ABONNEER NU VIA WWW.MO.BE/STUDENT

Volg ons ook via [f /mondiaalnieuws](https://www.facebook.com/mondiaalnieuws)

en [@mondiaalnieuws](https://twitter.com/mondiaalnieuws)

Internationaal

DE TOEKOMST VAN OORLOGVOEREN

Drones veroveren moeizaam de wereld

Op 24 oktober vierden de Verenigde Naties hun negenenzestigste verjaardag. Daarom organiseerden de Vereniging voor Verenigde Naties, de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) en het Centre for Global Governance Studies een conferentie over internationale veiligheid.

MARGOT DE BOECK EN WINAND VAN MEERBEEK

"We live in rather dangerous times," waarschuwde professor Jan Wouters het publiek in zijn introductie. De wereld wordt belaagd door het heersende geweld in het Midden-Oosten, burgeroorlogen en afscheidingsbewegingen.

Nieuwe wapentechnologieën, zoals chemische wapens, *cyber warfare* en drones spelen in deze conflicten een steeds belangrijker, maar ook ambigue rol. De technologie evolueert sneller dan het juridisch kader errond. De nood

nieuwe wapentechnologieën. Sara Depauw, onderzoeker aan het Vredesinstituut: "Ons Instituut analyseert wapenexportvergunningen die door de Vlaamse overheid zijn uitgereikt. Daarnaast geven we adviezen omtrent de implementatie van internationale wetgeving. Er is ook een *catch all*-bepaling in de Belgische wetgeving ingeschreven: die geeft de wetgever de mogelijkheid om nieuwe technologieën, die nog niet opgelijst zijn, te verbieden."

"Voor drones is er momenteel nog geen wetgeving in België.

Martijn Stoop

het bereik van elke luchthaven moeten blijven. Dan blijft er nog maar weinig plaats over in België met zijn vele luchthavens. Ook in Frankrijk en Nederland is de regulering heel streng. Toch zijn er in Frankrijk al 400 bedrijven geregistreerd die met drones mogen vliegen. In Amerika mogen bedrijven dat niet," weet Koen Meuleman, voorzitter van BeUAS (Belgian Unmanned Aircraft Systems Associations).

"Niet zozeer de privacy-wetgeving, maar wel de zorg om de veiligheid van het ander luchtverkeer verhindert deze versoepeling," vervolgt Meuleman. "Ironisch is ook dat je online perfect een drone kan kopen, maar je mag er bijna nergens mee vliegen. Zelfs niet in je eigen tuin."

Zelfs niet in je eigen tuin."

Drones in Leuven

In juli lanceerde de KU Leuven een eigen drone. Drie studenten van de faculteit ingenieurswetenschappen slaagden erin een drone te bouwen die pakketjes van één kilogram kon vervoeren. "Drones hebben een aantal zeer nuttige toepassingen," vertelt Bart Theys, die het project begeleidde, "vooral in de landbouw, en de observatie van grote evenementen."

Op de vraag hoe wijdverspreid drones in België zijn, antwoordde hij: "Enkele overheidsinstellingen, zoals de politie, maken van deze toepassingen gebruik. Momenteel is

dit nog beperkt, want het is nog niet legaal. Kleine bedrijfjes moeten telkens individuele aanvragen doen."

"Uiteraard bieden drones een aantal grote voordelen. Wanneer er meer transport via het luchtruim gebeurt, is er minder verkeer op de baan. Bij een natuurramp kan de schade sneller worden opgemeten," somt Theys op.

Belemmeren drones onze veiligheid niet soms? Theys: "Het gaat er om op welke manieren de mensen omgaan met de nieuwe technologie." Cyriel Notteboom, een van de studenten die meewerkte aan de drone sluit zich daarbij aan: "Door de oorlogen in Afghanistan hebben drones een negatieve bijklank gekregen, en dat zou moeten veranderen."

"Je kan online een drone kopen, maar je mag er nergens mee vliegen"

KOEN MEULEMAN, VOORZITTER BEUAS

aan een sluitend wettelijk kader dringt zich steeds meer op.

Er is al een zekere regularisatie van de Belgische export van

De nieuwe wetgeving verschijnt in 2015, maar die zal het gebruik van drones niet vergemakkelijken, aangezien ze 20 kilometer buiten

Metaforum Islamitische Staat populair in Leuven

Afgelopen dinsdag hield Metaforum een actualiteitscollege over de Islamitische Staat. Dat de jihadistische moslims brandend actueel zijn, bleek uit de massale opkomst.

THOMAS CLIQUET

De Pieter De Somer-aula, de grootste aula in de Leuvense binnenstad, was niet groot genoeg om iedereen een zitplaats te bieden. Vier sprekers maakten hun opwachting, die respectievelijk het religieuze, historische, juridische en antropologische aspect van het thema belichtten.

Dat thema is de herinvoering van het kalifaat op 29 juni 2014, negentig jaar nadat het vorige werd opgedoekt. De nieuwe kalief, Abu Bakr al-Baghdadi, roept alle moslims op om zijn kalifaat, de Islamitische Staat (IS), te vervoegen.

Autoritair

Theoloog Emilio Platti schetste het historisch kader waarbinnen de radicale islam ontstond. Het kalifaat is even oud als de islam en gaat terug tot de zevende eeuw. Met

het uiteenvallen van het islamitische Ottomaanse Rijk in 1922, verdween het eeuwenoude kalifaat. In de plaats stichtte Atatürk de seculiere Turkse republiek. Dat zorgde voor frustratie bij de moslimgemeenschap.

Twee ideologieën wilden iets doen aan de crisis van de moderne islam. Enerzijds was er het postkoloniale autoritaire nationalisme dat religie tot de privésfeer beperkte. Anderzijds was er de politieke islam waarvan IS de recentste verschijningsvorm is. Platti: "Beide ideologieën ontstonden in de jaren dertig, hoewel de politieke islam pas echt tot uitdrukking kwam na de Iraanse revolutie in 1979."

Terroristengids

De tweede spreker van de avond was arabist Gino Schallenberg. Hij vertelde over het boek *The Management of Savagery* en

de verdeling van het Midden-Oosten na de Eerste Wereldoorlog. "Het boek is een theoretische gids voor terroristen. Het biedt een leidraad bij de jihad, inclusief het creëren en besturen van een islamitische staat. De Egyptische auteur, bekend onder het pseudoniem Abu Bakr Naji, staat dicht bij al-Zawahiri, de huidige leider van al-Qaeda."

Schallenberg: "IS wil een herziening van het verdrag van Sykes-Picot, een overeenkomst tussen de Britten en de Fransen in 1916 over de verdeling van invloedssferen in het Midden-Oosten."

"Zeggen dat IS islamitisch is, is hetzelfde als zeggen dat de Ku Klux Klan christelijk is"

Na Schallenberg kwam jurist Cedric Ryngaert aan het woord. Hij legde uit hoe legaal tegen IS kan worden opgetreden. "De internationale gemeenschap kan militaire actie ondernemen tegen gevaarlijke staten. IS is echter geen erkende staat," zegt Ryngaert. "We hebben hier te maken met een *non-state actor*."

Ryngaert: "In het geval van Irak was er de expliciete vraag voor een militaire interventie door Irak zelf. Dat was niet het geval voor Syrië. President Assad wil zelf de strijd tegen IS voeren, maar de Verenigde Staten stellen zijn legitimiteit ter discussie omwille van Assads oorlogsmisdaden tegen zijn eigen bevolking."

Antropoloog Johan Leman sloot de debatavond af met zijn onderzoek naar wat er in het hoofd van Belgische moslimstrijders omgaat. Daaruit blijkt dat deze radicale bekeerlingen bijzonder weinig kennis over de islam bezitten. "Als ze al naar de moskee gaan, is het om buiten geheime conversaties te voeren," stelt Leman. "Zeggen dat IS islamitisch is, is hetzelfde als zeggen dat de Ku Klux Klan christelijk is."

Sociaal

Kalina De Blauwe

NOORD-ZUIDSTUDENTEN OVER DUUR

“Veel studenten ki dan de Oude Mar

Een groot aantal studenten gaat achteloos en onverschillig om met duurzaamheid. Toch is er in de studentenwereld een lichtpunt te ontdekken. Noord-Zuidstudenten toont hoe het anders kan.

RODERIK DE TURCK EN PJOTR HUBIN

In een stad waar relativeren troef is en overvloed de norm, durven weinigen het status quo rond duurzaamheid te doorbreken. Enter Noord-Zuidstudenten, oorspronkelijk opgericht als eindproject van een student aan de KH Leuven. De vereniging ontstond als een samenwerking omtrent duurzaamheid tussen studenten, 11.11.11, Oxfam en Broederlijk delen.

Hoewel er nog steeds een innige band is, richt Noord-Zuidstudenten zich nu autonoom op de sensibilisatie van studenten. Hiervoor organiseren ze onder andere debatten, lezingen en filmavonden. Deze hebben als doel de knelpunten te identificeren en alternatieven aan te bieden. Belangrijk is niet de specifieke expertise, maar wel de interesse en empathie, zo vertelt Marijke Doms, de voorzitter.

Hoe gaan studenten om met duurzaamheid en welke problemen treden hierbij op?

Marijke Doms: «Veel studenten kijken niet verder dan de Oude Markt. Ik merk heel veel onverschilligheid op, zeker wat voedsel betreft. Ik kijk soms met ontzetting naar hoeveel eten er wordt weg-

gegooid, alleen al in de Alma, en hoe achteloos studenten met die overvloed omgaan.»

«Studenten beseffen niet hoeveel grondstoffen, pesticiden en uitbuiting gepaard gaan met hun soya, biefstuk en maïs. Die houding zou ik echt heel graag zien veranderen. Mensen zouden terug in contact moeten komen met hun voedsel om zo op een bewuste manier te kunnen consumeren. Ik heb geen enkel probleem met mensen die vlees eten, maar het gaat om de mate waarin en de manier waarop. Mensen die echt weten wat er speelt, kunnen niet elke avond zomaar een Bicky kopen. De duurzaamheidsproblematiek kruipt altijd wel in je achterhoofd.»

«Naast die onverschilligheid zie ik ook een pessimisme, dat grenst aan misantropie. Er zijn mensen die zeggen: “de hele wereld is om zeep en we kunnen er niets meer aan doen.” Wat wij dan proberen te

.....
“Stop met kotsen, verdomme!”

Hart boven Hard “Een samenleving werkt alleen als je het

Op 20 oktober vond in STUK een lezing van Hart boven Hard plaats. Dat burgerinitiatief neemt de septemberverklaring onder de loep en verkondigt een alternatieve visie die gefundeerd is op gelijkheid en solidariteit.

ASTRID VERVOORT

Hart boven Hard is opgestart naar aanleiding van de nieuwe regeringswisselingen. Door het nieuwe regeerakkoord ontstaat een grote ongerustheid bij het onderwijs, de culturele sector en de onder- en middenklasse.

Deze bezorgdheid is het gevolg van de aangekondigde besparingen van de regering. Hart boven Hard heeft z'n naam dus niet gestolen: het initiatief zet solidariteit voor de zachte sectoren boven een efficiënte en berekende samenleving.

Tijdens het debat stond een centrale vraag ter discussie: op welke manier denkt u dat de

septemberverklaring impact gaat hebben op het mensbeeld binnen uw sector? Deze vraag werd voorgelegd aan de betrokkenen en kreeg een duidelijk statement.

Vertrouwen

Jan Vervoort van ACV nam als eerste het woord: “Solidariteit verdwijnt in het regeerakkoord. Het is een term die de dag van vandaag niet meer evident is, waardoor het in de septemberverklaring wordt ingeruild voor vertrouwen.”

Vervoort: “Is het woord vertrouwen geen dekmantel voor zelfredzaamheid? Er wordt veel gesproken over “wij” maar de

ongelijkheid neemt toe. Alles moet in functie staan van economische efficiëntie. Wat betekent dat in de praktijk? Op dertig procent van de werkmiddelen zal bespaard worden. De stem van het middenveld wordt niet gehoord. Burgerlijke initiatieven als Hart boven Hard zijn dus verschrikkelijk nodig om te komen tot een ander mensbeeld dat zich verbindt in solidariteit.”

Lieven Verlinden, beleidsmedewerker van buurtwerk 't Lampeke, had ook de mond vol van de lakse visie op solidariteit van de nieuwe regering.

Verlinden zocht het woord “armoede” in de septemberverklaring en concludeerde dat het er niet in stond. De armen zijn dus geen deel van de maatschappij. Ze horen er blijkbaar niet bij. “Maar een samenleving werkt alleen als iedereen het letterlijk neemt: de rijksten moeten iets aan de armen afgeven.”

De student kwam de laatste maanden stevig in opstand omwille van de verhoging van het inschrijvingsgeld. Daarom ging

studentenvertegenwoordiger Nele Van Parys verder met het betoog. “Het inschrijvingsgeld is naar omhoog gegaan, het is net geen 900 euro, alsof het een marketingtruc is. De regering vindt dit zeer sociaal.”

Van Parys heeft hier toch haar vragen bij. “Meer mensen krijgen bijvoorbeeld een “bijna-beurs”, het komt er dan op neer dat je een korting krijgt van 400 euro. Hoewel de studiekost in totaal een 12.000 euro bedraagt voor een kotstudent. Er verdient dus bijna niks voor de bijna-beursstudent,” stelt ze.

“Verder zijn er besparingen bij de omkadering en monitoraten, ook al zit het onderwijs reeds op hun tandvlees. Daarenboven wordt het aanmoedigingsfonds voor kansengroepen integraal afgeschaft. Qua lange termijnplan besparen op onderwijs is dat geen goede zet, want mensen brengen 128.000 euro meer op dan dat de regering in ons steekt,” besluit Van Parys.

Stijn Decock, hoofdeconoom bij VOKA, benadrukt tenslotte

tijdens het debat dat de grote bedrijven voor een inclusieve samenleving zijn. “VOKA wil geen afbraak van de welvaartsstaat, maar dit kan enkel als je een goed bedrijfsleven hebt. Enkel met een competitieve economie kan sociale zekerheid betaalbaar blijven. Productieve jobs zorgen ervoor dat ongelijkheid binnen de perken blijft,” klinkt het.

.....
“Dit zijn geen burgers die spontaan protesteren. PVDA, sp.a en de linkse vakbonden zitten hierachter”

RENATE HUFKENS
(KAMERLID N-VA)

Sociaal

ZAAMHEID

Winkelen niet verder komt.”

doen, is ook die studenten hun blik open te trekken. We willen zo hen en de problematiek op een positieve manier te benaderen.»

«Een derde probleem is het verwijt dat mensen als ik wereldvreemde dromers zijn. Ik vind het jammer voor hen, maar het wordt nog vervelender als ze denigrerende opmerkingen maken. Ergens kan ik dat cynisme begrijpen, maar het blijft lastig.»

Merk je enige vooruitgang op?

Doms: «Ja, echt wel. Het is voor een studentenvereniging zoals de onze moeilijk om de juiste mensen te vinden en een groot publiek aan te trekken. De mensen die we bereiken, komen echter wel eens zeggen dat we goed werk leveren.»

«Ik merk een verdubbeling in ledenaantal en een sterke groei in publiek. Aan de KUL heb je sinds kort een vicerector duurzaamheidsbeleid en er wordt werk gemaakt van een studentenplatform. In mijn eigen vriendenkring zijn ten slotte steeds meer mensen echt bezig met duurzaamheid. Dus ja, er beweegt iets.»

Is duurzaamheid en gemak een onoverkomelijke tegenstelling?

Doms: «Nee, niet per se. De prijsverschillen tussen merk- en biovoedsel zijn niet uitzonderlijk groot. Er zijn zelfs winkels die voedsel aanbieden aan de helft van de prijs, enkel en alleen omdat dit voedsel niet voldoet aan de esthetische criteria die we er zelf aan opgelegd hebben.»

«Toch moet iedereen zijn steentje bijdragen. Ik denk dat het onze taak is als mens en burger om onze verantwoordelijkheid op te nemen. De schuld zomaar van je afschuiven op de industrie en hogere niveaus is misschien wel de gemakkelijkste oplossing, maar je ontkent dan wel je vrijheid en morele verantwoordelijkheid.»

Kan je dit alles vertalen in concrete tips?

Doms: «Als je naar de winkel gaat om eten te kopen, kijk naar het seizoen. In de winter eet je kolen, in de zomer eet je tomaten. Die twee moet je niet mixen. Ten tweede: kleinere porties. Eten is er om opgegeten te worden, niet om in de vuilnisbak te gooien. Hetzelfde met drinken, dat is nog een voorbeeld van hoe studenten achteloos omgaan met eten, drinken en hun lichaam. Stop met kotsen, verdomme!»

“Mensen die echt weten wat er speelt, kunnen niet elke avond zomaar een Bicky kopen”

woord letterlijk neemt”

Decock doet een oproep tot samenwerking: “Creativiteit en ondernemingszin moeten gecombineerd worden. Er is een grote concurrentieclash bij de bedrijfssector dus deze overlevingsstrijd is ook het mes op de keel voor vele bedrijven. Zonder bedrijven mag je de rest ook vergeten.”

Opgesoupeerd

Renate Hufkens, federaal volksvertegenwoordiger voor N-VA, geeft toe dat protesteren enerzijds een democratisch recht is, anderzijds betwijfelt zij dat Hart boven Hard wel een burgerinitiatief is.

“Dit initiatief is niet gekomen door burgers die spontaan protesteren: PVDA, sp.a en de linkse vakbonden zitten hierachter.” Hufkens heeft bezwaar, want de regering is immers democratisch door de meerderheid van de Vlaamse bevolking verkozen. In het Franstalige landsgedeelte heeft de rechtse coalitie van liberalen, christen-democraten en Vlaams-nationalisten echter geen meerderheid.

“Zonde dat Hart boven Hard niet heeft gewacht vooraleer de beslissingen concreet waren. Daarna wilden ze zelfs niet in dialoog gaan,” gaat Hufkens in de tegenaanval.

Hufkens vindt dat de onrust bij burgers en middenveld rond de besparingen fel overdreven is. “Het regeringsbudget is opgesoupeerd. Vroeger kon alles, maar nu is het geld op. De regering moet besparen maar desondanks ook de zwakste inkomens beschermen. Solidariteit is nog steeds belangrijk, maar er moeten middelen zijn.”

“Alles moet in functie staan van economische efficiëntie”

JAN VERVOORT
(ACV)

HET KUNSTENAARSSTATUUT

Kunstenaar of student?

In tijden van besparingen is het niet evident om kunst te maken. Gelukkig is er een kunstenaarsstatuut. Dat biedt voordelen voor zowel de gewone kunstenaar als voor aanstormend talent op de schoolbanken.

CARO HAIJEN

Fronsende blikken zijn ons deel als we mensen vragen of ze ooit al van een kunstenaarsstatuut gehoord hebben. Weinigen weten wat het inhoudt en welke voordelen en voorwaarden eraan verbonden zijn. “Zoiets als een topsportstatuut zeker?” Inderdaad, maar dan toch eentje dat iets minder naam-bekendheid geniet.

Met een kunstenaarsstatuut kan de artiest ervoor kiezen om als werknemer of als zelfstandige te werken. Als werknemer sluit hij een arbeidsovereenkomst met zijn werkgever of opdrachtgever.

Ook als er geen arbeidsovereenkomst in het spel is, valt de kunstenaar onder het werknemersstatuut. Er zijn wel voorwaarden aan verbonden. De kunstenaar moet prestaties leveren of werken produceren van artistieke aard in opdracht van een natuurlijk persoon tegen betaling van een loon.

Bij het ontbreken van een arbeidsovereenkomst kan de kunstenaar kiezen voor het zelfstandigenstatuut. Een werknemersstatuut biedt garanties voor een werkloosheidsuitkering. Of zoals sommige kunstenaars het kunstenaarsstatuut concreter formuleren: wanneer je een opdracht hebt, werk je als werknemer en wanneer er geen opdracht

is, kan je terugvallen op een werkloosheidsuitkering.

Achter het kunstenaarsstatuut zit een heel kluwen van regeltjes. Die worden niet altijd op een even efficiënte manier toegepast.

Er borrelen vragen op als: “Wanneer produceert men iets van artistieke aard?”, “Wanneer ben je een kunstenaar?” en “Wanneer sta je als kunstenaar onder gezag?”

Dat roept dan weer andere vragen op, zoals “wat is gezag?”, “wat is artistiek werk?” of “wat is een artistieke prestatie?”. Zulke vragen worden meestal afgedaan als feitenkwestie. Vaak worden deze gevallen apart beoordeeld voor

“Nee, ik heb geen kunstenaarsstatuut. Simpelweg omdat het mij als student onhaalbaar lijkt”

STOOMBOOT (ARTIEST)

een rechter of een sociale rulingcommissie.

De toekenning van het kunstenaarsstatuut verloopt tegenwoordig voorzichtiger dan vroeger. De lage drempel tot het verkrijgen van het “kunstenaars-etiket” leidde vroeger tot misbruik. Daar moest tegen 2013 verandering in komen, zo verklaarde ex-minister van Sociale Zaken, Laurette Onkelinx (PS). De verbetering van het sociaal statuut voor kunstenaars ging in april 2014 van start.

Toch worden we ook in die verbeterde versie om de oren geslagen met begrippen als: cachetberekening, voordeelregels, de Commissie Kunstenaars die elke vijf jaar een kunstenaarsvisum toekent aan kunstenaars als bevestiging van hun artistieke prestaties. Ook de bijkomende sociale en administratieve verplichtingen voor de opdrachtgevers laten duidelijk blijken dat het einde van de tunnel nog niet in zicht is.

Kunstzinnige studenten

Zorgt deze wirwar aan regelgeving en reken-sommen voor het in diskrediet vallen van het kunstenaarsstatuut? Volgens Marc Delaere van de onderzoeksgroep Musicologie aan de KU Leuven zijn er slechts zo’n vier tot zes aanvragen per jaar waarvan slechts een derde wordt goedgekeurd.

Ook bij de vraag aan een artiest van eigen bodem, Niels Boutsen alias Stoomboot, luidt het antwoord steevast: “Nee ik heb geen kunstenaarsstatuut, simpelweg omdat het mij als student onhaalbaar lijkt.”

Studenten-kunstenaars treden Stoomboot daarin bij. “Het is vaak een ingewikkelde en lastige procedure om eraan te beginnen. Ik zou zelfs niet weten waar ik daarvoor terecht kan,” zegt eentje. Het verbeterde kunstenaarsstatuut is dus zeker nog niet foutloos.

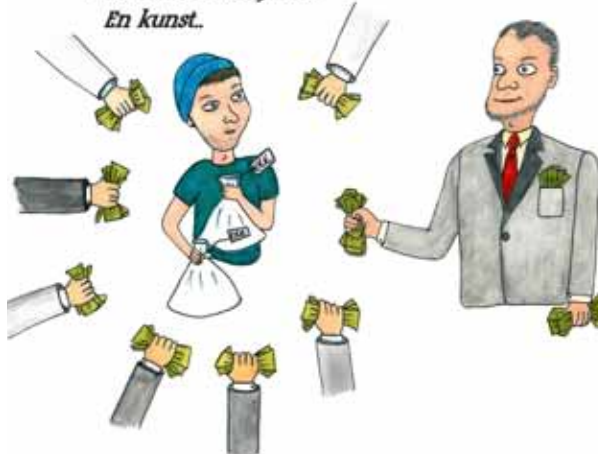
Wat heb je daar, kunstenaar?

-Lucht.

Gewoon lucht ?!

- Deze geïsoleerde lucht representeert de toenemende leegte en eenzaamheid in onze maatschappij. En verwijst ook naar de schaarste aan zuivere lucht. En naar de adem als confrontatie met onze sterfelijkheid. En kunst.

Karolien Favoreel

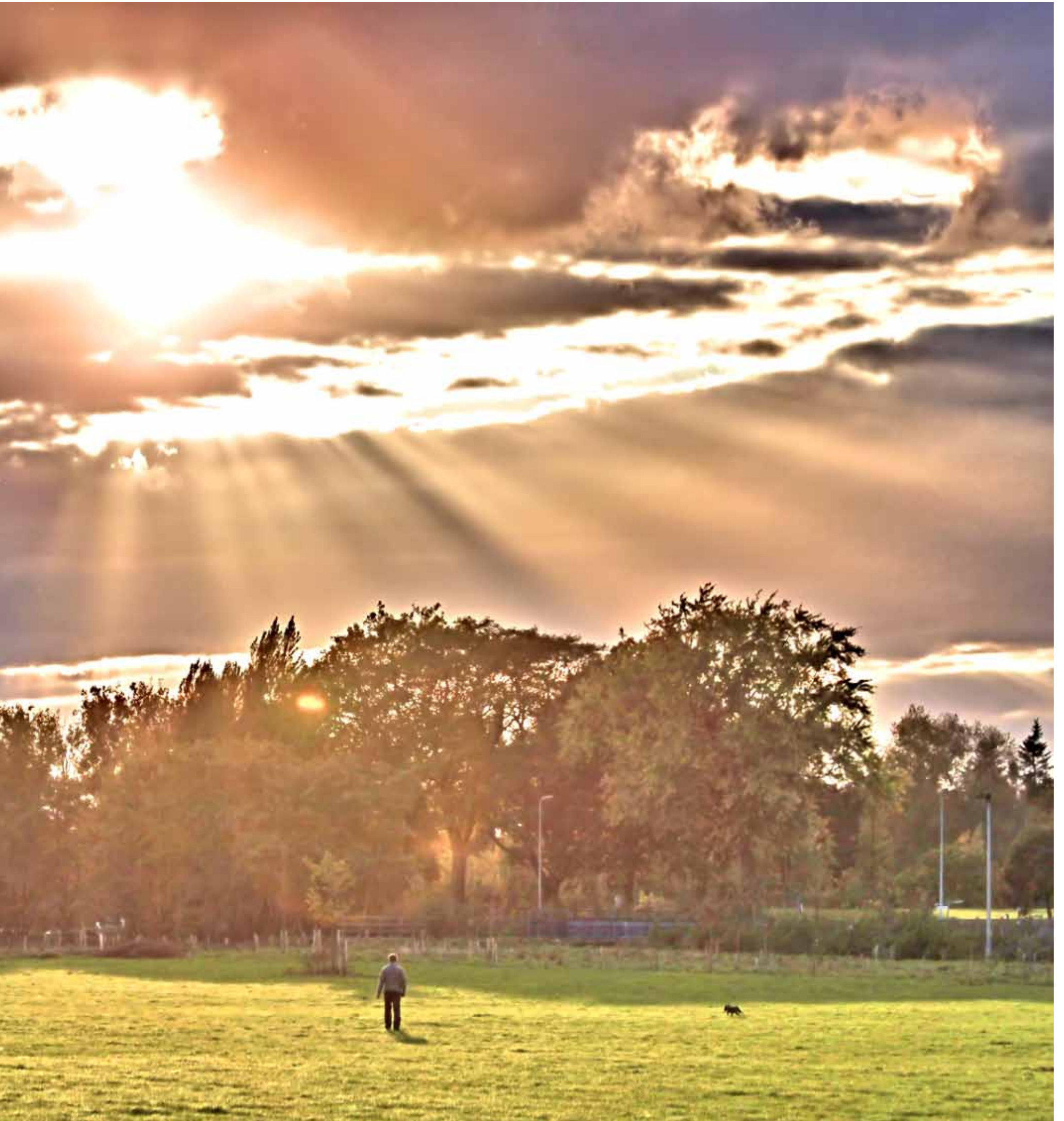
Scherp

• • • • • • • •

Gesteld

• • FOTO'S: SERENA CORIO

Skies of **Leuven**

Student

ONZE MAN WOONDE DE DOOP VAN KLA BIJ

Twerken om schachtenpap

Een even herfstig fenomeen als de vallende bladeren zijn de studentendopen. Hordes schachten hossen door de binnenstad en zijn voor enkele uren niets meer waard. "Sorry dat ik zo lelijk ben, sorry dat ik zo stink!"

JASPER VAN LOY

Woensdagavond, Hogeschoolplein. De schachten van KLA, de studentenkring voor Logopedie en Audiologie, trakteren de klanten van De Werf op een bizar beeld. Verkleed in boer, slet of een ander fraai figuur draven ze rond het grasplein met een prei in hun hand. Unisono weerklinkt het kringlied van

Meteen daarna volgt dan weer de klassieke schachtenpap, duidelijk een ander paar mouwen. Op bevel likkebaarden de schachten alsof Jeroen Meus het goedje heeft bereid, maar hun gezichtsuitdrukkingen verraden het tegendeel.

Toch is dat klein bier, vergeleken met wat er om de hoek komt: de schachten van een andere kring, die

In een ijtempo passeert er verf, mayonaise en ketchup

KLA. Het zal niet de laatste keer zijn die avond.

De doopmeesters, zoals steeds stijlvol in het wit, houden intussen enkele plastic zakjes open voor de schachten. Gedwee vullen ze het ene zakje met identiteitskaarten en het andere met sleutels. Verantwoordelijkheid is een schone deugd. Als een schacht al niks kan en niks is, waarom zou hij dan zijn sleutels kunnen bijhouden?

Na de plichtplegingen wordt het menens. "Geen oogcontact!" brullen de doopmeesters. "En die prei omhoog!" Wie niet luistert, moet onverbiddelijk pompen. Dat hoeven de schachten gelukkig niet al te veel te doen, want het is een brave groep. Op eenvoudige fluittoon of kreet twerken ze, beelden ze seksstandjes uit of verontschuldigen ze zich voor de toeschouwers: "Sorry dat ik zo lelijk ben, sorry dat ik zo stink!"

De eerste bescheiden portie smeerlapperij, enkele plakjes kaas in de sokken, komt er pas na drie kwartier.

duidelijk al wat verder staan in hun doop. De geur, een mix van ei, allerehande sauzen en specerijen waar we zelfs het bestaan niet van vermoeden, is dan ook navenant.

Het inspireert de KLA-doopmeesters om een versnellende hoger te schakelen. Pittige pleinspelen plaats voor de traditionele viezigheid. In een ijtempo passeert er verf, mayonaise en ketchup - want geen enkele schacht ontsnapt aan het alternatief bereiden van cocktailsaus -, pasta in de broek en een tampon in de mond.

Af en toe mag een schacht de rij der ranzigheid verlaten. Niet voor verpozing of vermaak, maar om voor de elfendertigste keer het kringlied aan te heffen, deze keer voor de preses van KLA. Toch blijft de sfeer opperbet. Op geen enkel moment gebeurt er iets dat niet kan opgelost worden met een frisse pint en een warme douche. Een voorbeelddoop dus, met dertig trotse en traumavrije schachten als gevolg.

Vincent Peeters

Vincent Peeters

Studentenpraatcafé lokt amper volk

Talrijke prominenten kregen dinsdagavond de mogelijkheid om in debat te gaan met de gewone student op het studentenpraatcafé van studentenkoepel LOKO. Tenminste, dat was de bedoeling, want veel gewone studenten daagden er niet op.

KORNEEL DE SCHAMP

Het studentenpraatcafé is al jaren een project van studentenkoepel LOKO. Ze verzamelden een groot aantal prominenten, waaronder KU Leuvenrector Rik Torfs en burgemeester Louis Tobback (sp.a) in de hal van het stadhuis. Alle Leuvense studenten waren uitgenodigd om *face to face* met hen in debat te gaan en hun verzoeken mee te geven.

Veel van die gewone studenten waren er echter niet te zien. De aanwezigen - een twintigtal - waren vaak presidiumlid of hadden

een mandaat bij LOKO. Het café schoot zijn doel dus wat voorbij, maar dat wil niet zeggen dat de discussies daarom minder interessant waren.

Integratie

Rector Torfs kon het niet laten om in zijn openingsstatement het "massaal aantal studenten" dat was afgekomen te bedanken. Hij wees er vooral op dat de essentie puren uit een massa informatie steeds belangrijker wordt voor studenten, en prees de organisatie van het evenement. De andere prominenten, waaronder Tobback, schepen voor studentenzaken Bieke

Verlinden (sp.a), vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink en de Leuvense politie, focusten voornamelijk op het grote aantal studenten in Leuven en wat ze beter konden doen voor hun integratie.

Na deze statements was het de beurt aan de rondetafelgesprekken. Die gingen inhoudelijk heel breed. Zo werd er bij burgemeester Tobback gepraat over mobiliteit. Hij toonde enige afgunst voor de media-aandacht die Gent onlangs kreeg. "Wij hebben al jaren een binnenstad waar slechts 30 km per uur mag gereden worden. Daarmee kwamen wij niet op de voorpagina's van de kranten hoor!"

Jeugdherberg

Rector Torfs en schepen Verlinden deelden samen een tafeltje. Beiden waren opvallend zacht voor elkaar. Torfs prees zelfs het stadsbestuur.

"Louis Tobback was de eerste die het belang van de studenten beseftte voor Leuven." Verlinden vond best dat studenten plezier mogen maken in Leuven. "Het is goed voor studenten dat Leuven in feite een niet-overdekte jeugdherberg is, maar de overlast moet natuurlijk beheersbaar blijven."

De politie toonde zich heel open over haar werking. "Wij zijn één van de korpsen die het meest transparant zijn in België. Ik denk dat de studenten dat erg appreciëren," stelde hoofdinspecteur Hans Gooris. Ook over het slaapschema van Studentenflik Nick Vanden Bussche werd grondig gediscussieerd. "Hij is op elk evenement aanwezig. Wanneer slaapt hij dan toch?" vroeg een student zich af.

LOKO-voorzitter Karel Van Den Bossche toonde zich ach-

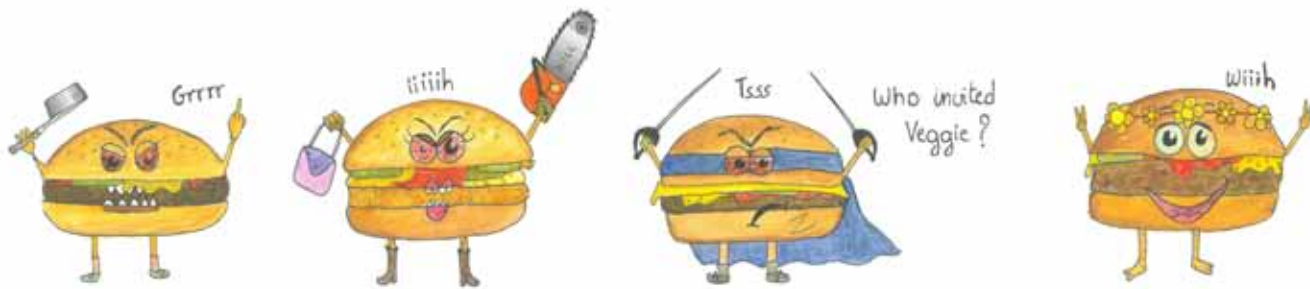
teraf een tevreden man. "De opkomst was misschien lager dan gehoopt, maar alle tafels waren wel degelijk volzet. Mensen liepen bovendien binnen en buiten, dus het was heel caféachtig, wat net de bedoeling was. Ze konden informeel hun vraag komen stellen: rechtstreekse inspraak blijft immers belangrijk."

De promotie van het evenement slabakte weliswaar wat. "De gewone student bereiken blijft moeilijk. Bovendien was onze communicatie ook later door de 24 urenloop," aldus Van Den Bossche. Burgemeester Tobback zag het aantal aanwezigen met lede ogen aan. "Het wordt jaar na jaar minder qua opkomst. Maar dat wil misschien juist zeggen dat alles oké is in Leuven!"

Student

WINA SCHENDT PRIJSAFSPRAKEN 24 URENLOOP

Bickyoorlog breekt uit op Sportkot

Karolien Favoreel

De Bicky Burgers van Wina laten een wrange nasmaak na bij Politika en VRG. Op de 24 urenloop dook Wina onder de afgesproken prijzen, om zo een heuse Bickyoorlog te ontketenen.

SAM RIJNDERS

De 24 urenloop is zoveel meer dan wat rondjes lopen. Heel wat studentenkringen hopen hun kas te spijzen door Bicky Burgers, pannenkoeken, geroosterde sprinkhanen en andere versnaperingen te verkopen.

Om een prijzenoorlog te vermijden, moeten kringen de prijzen van de hapjes vooraf aan organisator LOKO doorgeven. Zo zou

je voor een Bicky Burger op het Sportkot overal de ronde prijs van 1 euro betalen.

De wiskunde- en natuurkundestudenten van Wina besloten alsnog de concurrentie roet in het eten te gooien door hun prijs te verlagen van 1 euro naar 0,80 euro. Pech voor Politika en VRG, die de populaire hamburger ook op het menu hadden staan.

“Wina heeft ons sowieso geld gekost,” weet preses Arthur Vermeire van VRG. “Je kan dan ofwel je prijs handhaven en minder verkopen, ofwel je prijs verlagen en minder winst maken.” In de begroting van de rechtenkring is alvast een gat geslagen. “Je budgetteert je eetstand op basis van de prijzen van de concurrentie, maar die leeft dan de afspraken niet na.”

“Het was onduidelijk of de doorgegeven prijzen bindend waren,” verdedigt Cedric Goovaerts, preses van Wina, zich.

Hij ontkenkt andere kringen een hak te willen zetten of op geld belust te zijn. “Wij zijn niet tegen andere kringen, maar voor zo goedkoop mogelijk eten voor de Leuvense studenten. Door onze actie zijn we erin geslaagd andere kringen hun prijzen te laten zakken, waardoor studenten konden genieten van zo goedkoop mogelijke Bicky Burgers,” klopt Goovaerts zichzelf op de borst.

Al heeft hij begrip voor de zure oprispingen van de concurrentie. “Natuurlijk is dit voor de andere kringen niet zo leuk. Ze vermoeden dat ze minder hebben verkocht.” Al ligt dat volgens Goovaerts niet aan Wina’s Bickysolden. “Wij hebben ook minder hamburgers verkocht dan gepland, omwille van het weer.”

Politie-interventie

Even is de politie zelfs tussenbeide moeten komen. Wina twijfelde er immers aan of de prijsafspraken wel legaal waren. “Volgens Wina heeft de politie toen gezegd dat dat niet mocht, maar dat is absoluut niet waar,” weet jurist Vermeire. “Illegale prijszetting bestaat, maar alleen als er invloed is op de nationale handel. Dat is duidelijk niet het geval tijdens een lokale loopwedstrijd.”

“Er is heel veel over en weer geroepen tussen de verschillende kringen,” herinnert studenteninspecteur Nick Vanden Bussche zich het incident. “Maar toen was het toch al te laat. Ik heb Wina verteld dat het iedereen vrij staat om te verkopen wat hij wil, zolang hij niet met verlies verkoopt. Het lijkt mij wel tegen de regels om iemand

uit te sluiten van de 24 urenloop, als hij zijn eten niet duurder maakt.”

“Wina heeft met de politie gebeld, die nadien contact met ons opgenomen heeft,” verduidelijkt Pieter Put, sportcoördinator van LOKO. “Ze hadden het verkeerd uitgelegd aan de studenteninspecteur. Nadien bleek dat er geen juridisch probleem was.”

Donderdag gaan de betrokken kringen en LOKO alvast samenzitten. “Op vraag van de kringen gaan we kijken of de plooiën kunnen worden gladgestreken,” laat Karel Van Den Bossche, voorzitter van LOKO, weten. Zelf wil hij geen woorden vuil maken aan het incident. “Wij hadden ons niet te moeien met de beslissing van Wina.”

“Er is heel veel over en weer geroepen tussen de verschillende kringen”

NICK VANDEN BUSSCHE
(STUDENTENINSPECTEUR)

Of Van Den Bossche nog verzoenende woorden veilt heeft voor de kringen in kwestie? “Die moeten niet in de Veto komen, maar op dat gesprek (donderdag, red.) gezegd worden.”

Put heeft alvast een oplossing. “We nemen nu de afspraken rond de eetstanden op in het wedstrijdreglement, dus ze zullen niet meer kunnen zeggen dat het onduidelijk is.”

“Dankzij ons konden studenten zo goedkoop mogelijk Bicky Burgers eten”

CEDRIC GOOVAERTS
(PRESSES WINA)

Boekrecensie Conditioneren tot conformeren

In Leuven is het tot nader order nog wachten op een WASBAR®. Wie toch wil meegenieten van de levenskunst van het ondernemersduo Dries Henau en Yuri Vandenbogaerde kan nu terecht bij hun ander geesteskind, de recente publicatie *Hou je manieren in 50 stappen*.

JAN BUTS

Het nieuwe boek is de opvolger van hun succesvolle eersteling *Trek je plan*. Eveneens in 50 stappen. De tips lijken voornamelijk op parvenu’s gericht te zijn, en zijn niet altijd even vanzelfsprekend. Toch biedt het vertoog van de heren auteurs enkele voor elke student relevante inzichten.

Lachen en mooi zijn

Een eerste omgeving waarin de basissetiquette blijkbaar vaak geschonden wordt, is het uitgaansleven. Een wijnglas dient bij de steel vastgehouden te worden, en op de dansvloer drinkt men niet. Grote bestellingen moeten in een keer geplaatst worden, en de klant mag in geen geval de ruimte achter de toog betreden. Een fooi geven is ten sterkste aangeraden, wat meteen het probleem van de lage prijzen in de fakbars oplost.

De tips lijken voornamelijk op parvenu’s gericht te zijn, en zijn niet altijd even vanzelfsprekend

Nu, het buitenleven omvat meer dan drinkgelag. Wanneer u bijvoorbeeld de bioscoop bezoekt, en de film is niet goed, dan kan u best de zaal verlaten. Als u vervolgens de weg naar huis aanvat, betaalt u uw openbaar vervoer. Daarom: U stapt niet op voor al wie dat wil is afgestapt. Ook wie pendelt weet nu hoe het moet.

Uiteraard kan je in ieder geval niet zonder na te denken de openbare ruimte betreden. *Hou je manieren* is dan ook gul met stijladvis inzake kledij. Handig voor wie nog twijfelt of je kan overdrijven wat betreft een nonchalante look in de bibliotheek. Vrouwen moeten bij elke gelegenheid hakken dragen, en ballerina’s zijn geen schoeisel. Bij mannen is het codewoord toch vooral “proper”. Een cummerbund is dan weer optioneel. Het *pièce de résistance* van iedere uitmontering blijft uiteraard uw glimlach.

Leren leven

De focus van het boek ligt echter niet uitsluitend op vormelijkheid, maar ook op vorming. Gegeven de afbrokkeling van de aloude vormingsfunctie van de universiteit, mag het geen wonder heten dat een zelfhulpboek vol zedenkundig vermaan zijn weg vindt naar de zoekende jongeling. Dat zoeken manifesteert zich vaak in de liefde, en advies is dan ook welkom. Zo is het belangrijk dat u een vriend of vriendin voor één nacht niet verliefd op u laat worden, en dat u wat converseert voor u hem of haar de deur wijst. Indien er relationeel toch iemand gekwetst wordt, is het imperatief dat u de voormalige partner met rust laat, dat u uw leven voortzet, en dat u goed voor de dag komt. Zie voor dat laatste de vorige paragraaf.

Op de achterflap van “Hou je manieren” staat dat dit boek zowel als het vorige zijn titel ontleende aan een stereotiepe moederlijke uitspraak. Inmiddels honderd stappen zelfbewuster wachten wij op de publicatie van “Jawel, ik zie dat er iets is.”

Student

Contrast

“Wina is niet zo’n TD-volk”

Wina

Wat houdt feesten in?

Kathleen: «Feesten is vanalles: eetstandjes, filmavonden, LAN party’s, een kerstfeestje, een barbecue en nog kleinere zaken. TD’s nemen we ook voor onze rekening, maar ze worden altijd in samenwerking met Scientica georganiseerd, omdat we zelf een te kleine kring zijn. Voor cantussen bestaat er een aparte post.»

Is feesten belangrijk voor Wina?

Kathleen: «Ik denk het wel, want onze activiteiten zijn altijd populair. De LAN party’s zijn bijvoorbeeld enorm in trek bij de studenten Informatica. Die jongens zijn soms ondervertegenwoordigd op andere activiteiten.»

Lena: «Ook het kerstfeestje en de barbecue aan het einde van elke semester zijn grote activiteiten waar iedereen naartoe gaat»

Wat is een LAN party?

Lena: «Tijdens een LAN (*Local Area Network, red.*) komen studenten samen om te gamen, meestal op hun eigen laptop. Bovendien voorzien wij een spel of een wedstrijd. Een LAN wordt twee keer per jaar georganiseerd, voor 12 uur en 24 uur.»

Kathleen: «Veel meisjes gaan er wel niet naartoe. Wij zijn eens gaan meespelen op de PlayStation, maar gamen was het niet echt. Meer gewoon knopjes induwen. (*lacht*) Maar we plannen ook Singstar-avonden voor de meisjes. Wat je natuurlijk niet mag vergeten, is dat de richtingen Fysica en Informatica veel jongens bevatten. In de richting Wiskunde is het meer gelijk qua jongens en meisjes.»

Doen jullie activiteiten met andere kringen?

Lena: «Ja, we gaan speeddaten met KLA (*Kring Logopedie en Audiologie, red.*). Die kring bestaat uit veel meisjes, terwijl wij voornamelijk jongens hebben. Voor de rest hebben wij niet veel activiteiten met andere kringen. Over het algemeen is Wina niet zo’n TD-volk. Daarom houden we het bij één Scientica TD, wat meer dan voldoende is.»

Het is een cliché dat studenten van Wina saai zijn. Klopt dat?

Kathleen: «Wij zijn absoluut niet saai. Natuurlijk zijn er mensen die aan de toog blijven staan tijdens een feestje, maar de meerderheid danst.»

Lena: «Nee, je moet eens naar Winabar komen! (*lacht*)»

Winabar?

Lena: «De Winabar is onze fakbar en die is elke woensdagavond open. Vroeger liep

er alleen volk van Wina rond, maar sinds vorig jaar is het enorm in trek bij andere kringen.»

Kathleen: «Vroeger kenden we iedereen, terwijl we nu avonden hebben dat we bijna niemand herkennen. Toch staan we er elke woensdag.»

Wat is het zotste wat jullie hebben meegemaakt met Wina?

Lena: «Ik herinner me een keer dat iedereen in de wc’s was gaan dansen. We hebben de muziek daar opgezet en na een tijdje was de bar leeggelopen omdat iedereen in de wc’s stond. Heel gezellig!»

Catherine Hechter

De Leuvense kringen zijn van vele markten thuis. Daarom gaan we op zoek naar de contrasten. Waar hebben twee kringen radicaal verschillende opvattingen over? Deze week Kathleen Godecharle en Lena Vos, groteactiviteitenverantwoordelijken van Wina, en Arno Cuvry, feestverantwoordelijke van Medica, over feesten. **Catherine Hechter**

Medica

Wat houdt feesten in?

Arno: «TD’s zijn onze grootste verantwoordelijkheid. Meestal is er één TD per semester. Daarnaast organiseren we een cantus met een andere kring, alsook de cantusweek in de feestweek. Met een team van tien mensen komt het in orde.»

Cantusweek?

Arno: «Ja, we hebben een week lang elke dag gecantust. Ook hebben we een ochtendcantus gedaan, dus woensdagmorgen op cava en fruitsap en ‘s avonds op bier. Het was een heel zware week voor ons. Zelf heb ik alle cantussen meegedaan, maar niet op bier. Als

verantwoordelijke moest ik nuchter blijven. Af en toe een pintje drinken, maar niet in het overdrevene.»

Hoeveel mensen komen naar jullie activiteiten?

Arno: «Onze cantussen zijn altijd uitverkocht. In een eigen zaal in Doc’s Bar, ZaMo, past er 80 man. Tijdens een cantus moet je er niet als sardientjes op mekaar zitten. Ook de TD’s zijn uitverkocht. Voor de eerste TD hadden we 600 kaarten in voorverkoop en 200 aan de kassa. Er komt dus wel wat volk naartoe. De promo die we maken en mond-aan-mondreclame helpen natuurlijk.»

Hoe komt het dat jullie zo’n grote evenementen kunnen organiseren?

Arno: «We hebben sinds vorig jaar een werkgroep PR, die voor alle TD’s sponsoring probeert binnen te krijgen. Zo heb ik volgende week een afspraak met iemand van Red Bull om te zien of we kunnen samenwerken. Ook hebben we contractuele voordelen bij Musi-café, waar we geregeld zitten.»

Wat is het zotste wat je hebt meegemaakt met Medica?

Arno: «De feestjes in Doc’s Bar op een donderdag zijn altijd legendarisch. Rond 5 uur zijn de meesten weg en blijft alleen het presidium nog over. Dan gebeuren er rare dingen. (*lacht*) De nieuwe traditie is dat iedereen op de middendoog gaat zitten en Marie Louise speelt, met gebaren en al. Ik weet niet hoe het is ontstaan, maar nu gebeurt het op bijna elke feestje.»

Het is een cliché dat studenten van Medica tot 6 uur feesten en dan naar hun stage gaan. Klopt dat?

Arno: «Nee, dat denk ik niet. Ik hoor mensen vaak zeggen dat ze niet kunnen komen omdat ze de dag erna bloed moeten afnemen of stage hebben. Dus we zijn verantwoordelijke dokters en onderzoekers in spe. Ook het cliché dat studenten Geneeskunde en Biomedische Wetenschappen veel studeren en dat we daardoor niet kunnen feesten wil ik ontkrachten. Medica kan wel degelijk drinken en dansen!»

.....

“We hebben een week lang elke dag gecantust, ook eens ‘s ochtends”

.....

Cultuur

VOORAL GROTE UITGEVERIJEN HEBBEN BAAT BIJ DE BOEKENBEURS

Kleine boekhandels buitenspel

De Boekenbeurs zou de hoogmis voor het boek in België zijn. Zelfstandige boekhandelaars denken daar echter anders over.

GILKE GEERAERTS EN
LISANNE VAN DER MEIJDE

Nog tot 11 november kunnen boekenliefhebbers hun hart ophalen aan de Boekenbeurs in Antwerp Expo. Maar voor kleine boekhandels is het niet vanzelfsprekend om deel te nemen aan het boekenfestijn.

Christine Boving van Boekhandel Boekarest in Leuven: "Kleine boekhandels hebben zich verenigd onder de naam Confituur. Dat is de enige manier waarop wij op de Boekenbeurs kunnen staan. Zo'n stand is namelijk veel te duur voor ons alleen. Op die manier krijgen mensen toch een overzicht van wat er verkrijgbaar is in de kleine boekenwinkels. Hierbij horen ook boeken die wij bij Boekarest niet zo veel verkopen, zoals strips. Dat is het idee van Confituur: van alles een beetje."

Jan van de Ven, die werkt bij boekhandel Plato, sluit zich hierbij aan: "Dankzij Confituur kunnen kleine, onafhankelijke boek-

handels misschien nog een kans maken tegen de grote ketens, maar de toekomst ziet er voor ons niet echt makkelijk uit. In theorie is de Boekenbeurs een prachtig initiatief. De consumenten kunnen er kennismaken met een breed scala aan boeken. De ideale situatie voor ons zou zijn dat ze vervolgens de boeken die ze leuk vinden noteren en daarna kopen in hun lokale boekenwinkel. In praktijk kopen mensen de boeken echter op de Boekenbeurs zelf en gaat de opbrengst voornamelijk naar de grote uitgeverijen."

Ook Frederik Triest, die werkt op de boekenafdeling van de Fnac in Leuven, ziet hier een probleem: "Normaal gezien fungeert een boekhandel als tussenpersoon: een deel van de verkoopprijs van een boek gaat naar de uitgever, en een deel naar de boekhandel. Maar als iemand een boek koopt op de Boekenbeurs bij de stand van een uitgeverij, gaat de opbrengst volledig naar de uitgever. De boekhandels lopen zo inkomsten mis. Op de Boekenbeurs concurreren uitgeverijen dus met hun eigen klanten."

Boving relativeert dit: "Ik vind het goed dat er een laagdrempelig initiatief is, een feest voor het boek, zodat mensen kennis kunnen maken met een groot aantal boeken. Ik denk dat het vooral een leuke uitstap is voor gezinnen met kinderen. Veel van onze klanten gaan dan ook niet naar de Boekenbeurs: ze vinden hun gading hier."

Boekenverkoop

Tijdens de Boekenbeurs staat het boek even in het middelpunt van de belangstelling, maar tijdens de rest van het jaar blijkt dat niet

zo te zijn. "De algemene boekenverkoop is gedaald de afgelopen jaren. Dat valt vooral op bij de literaire boeken. Alleen kookboeken en een klein aantal bestsellers verkopen echt goed," zegt Triest. "Die bestsellers wil iedereen gedurende een paar weken per se hebben, maar de hype is meestal snel weer over."

Ook van de Ven ziet die trend: "Een boek kan tegenwoordig niet meer zonder publieke aandacht, en dan nog het liefst via tv en radio. De impact van populaire programma's zoals *Café Corsari* is het grootst. Mensen zien de bespreking van een boek op tv en komen de volgende dag naar de boekhandel. Het ergste dat een boek kan overkomen is doodge-

zwegen worden. Een slechte kritiek is altijd nog beter dan geen kritiek."

Triest ziet nog wel een positieve noot in deze moeilijke tijden voor de boekhandels: "Jongeren kopen weer meer boeken. Wanneer ze een goede film gekeken hebben, willen ze het boek ook lezen. De Engelse Young Adult boeken schuiven tegenwoordig dus vlotjes over de toonbank."

Vlaamse auteurs wanhopig op zoek naar aandacht op de boekenbeurs

Michiel Van Boxel

“Op de Boekenbeurs concurreren uitgeverij met hun eigen klanten”

FREDERIK TRIEST
(WERKNEMER FNAC)

Playground Comeback van mei '68

Van 13 tot 16 november vindt in M en STUK het kunstenfestival Playground plaats. Een jaarlijkse hoogvlieger voor liefhebbers van podiumkunsten en expo.

BRECHT CASTEL

Het kunstenfestival Playground is ondertussen al toe aan zijn achtste editie. Wat begon als een klein festival van STUK is uitgegroeid tot een vaste waarde in samenwerking met M - Museum Leuven. Onlogisch is die samenwerking niet als je weet dat Playground vooral leeft van de spanning tussen performance en beeldende kunst.

Duikexpedities

Ook dit jaar vormt die interdisciplinariteit de leidraad. De twee duidelijkste voorbeelden daarvan zijn de Amerikaanse Ellie Ga en de Oostenrijkse Markus

Schinwald. Beiden pakken uit met zowel een tentoonstelling als een stuk theater.

Ellie Ga deed intensief onderzoek naar de oude Pharosvuurtoren in Alexandrië, één van de zeven wereldwonderen. Uit haar duikexpedities en grondige studie puurde ze een expo en een verhalende performance. Verwacht je zeker niet aan een saaie wetenschappelijke uiteenzetting, want Ga werkt zeer verhalend en feiten worden vermengd met verbeelding en mythen.

Ook Schinwald dubbelt. Zijn uitstekende expo (zie *Veto 4104, red.*) krijgt namelijk een verlengstuk in de voorstelling *A Stage Matrix 1*. Samen met de Russische danser

Oleg Soulimenko verkent hij de verhouding tussen meubels en het lichaam. Net zoals in de expo zal ook in de performance alle logica verdwijnen en wordt je als toeschouwer aan het wankelen gebracht.

De Noorse Marthe Ramm Fortun maakt een stadswandeling met een poëtische interpretatie van de studentenopstand

Protest

Het aanbod van Playground is breed, maar naar het werk van Marthe Ramm Fortun kijken we toch speciaal uit. Deze Noorse gaat een voorstelling maken over de protesten van mei '68 in Leuven. *Riots I have known and loved* zal een stadswandeling worden met een poëtische interpretatie van de studentenopstand.

Hiervoor doet ze een beroep op huidige studenten. Ze gaat met hen op zoek naar een vormtaal voor opstand vandaag. Je hoeft geen artistieke achtergrond te hebben om hieraan mee te werken. Breng jij mei '68 weer tot leven?

Wil je meewerken aan het project van Fortun, dan mail je best snel naar Stagijair. MPresentatie@leuven.be. De workshop vindt plaats op vrijdag 7 november om 14u. www.playgroundfestival.be

Cultuur

RECENSIE ELEKTRISCH GITAARKWARTET ZWERM IN STUK

Mauro voor gevorderden

Het elektrisch gitaarkwartet Zwerm staat bekend om haar avant-gardistische klanken en experimentele stukken. Op 26 oktober speelden de heren samen met Mauro Pawlowski in het STUK.

TUUR VANDEBORNE

Een medley van de grootste hits van een onbestaande band die enkel in majeur 7 speelt, een compositie gebaseerd op de eerste probeersels van een van de leden van Zwerm en een afsluitend stuk met niemand minder dan Mauro Pawlowski in de

hoofdrol. Dat was wat er op het programma stond van het voorlaatste concert van TRANSIT, het Festival voor Nieuwe Muziek.

Niets voor op de playlist van pakweg Q-Music, zo bleek al na een paar minuten. Die verdronken namelijk in overstuurde gitaren. Op sommige momenten leken de leden

van Zwerm nog nooit een gitaar te hebben vastgehad, maar op andere momenten kwam hun virtuositeit bovendien en bracht hun uniek samenspel de muziek effectief tot leven.

Chaos en regelmaat wisselden elkaar af en relatief catchy melodieën werden gevolgd door abstracte stukken. Vreemde geluiden, waarvan je nooit gedacht had dat ze uit een gitaar konden komen, sloegen je om de oren. In het oog van die muzikale storm verroerden de vier Zwermers geen vin en stonden ze in een halve cirkel geconcentreerd naar hun partituren te kijken.

In het tweede gedeelte werd een van de muzikanten vervangen door

een radio, waaruit een gitaarpar-tij klonk die was opgenomen door een Zwerm lid toen hij elf jaar was. Componist Thomas Bendsdorp schreef nieuwe muziek die de gitaristen live over de tape speelden, wat het stuk tot een bezwerend en meeslepend geheel maakte. De eenvoudige akkoordenreeks van een elfjarige werd zo voorzien van experimentele klanken en slidegitaar. Een beter voorbeeld van een anachronisme in muziek zal moeilijk te vinden zijn.

Kapotte mondharmonica

Daarna was het dan eindelijk tijd voor Mauro Pawlowski, de publiekstrekker van de avond. De gi-

tarist van deUS houdt zich in zijn vrije tijd met ontelbare andere muzikale projecten bezig en componeerde dan ook het laatste stuk van de avond.

Helaas, zowel de fans van zijn gitaarspel als de liefhebbers van zijn looks gingen teleurgesteld naar huis. Mauro verscheen op het podium zonder gitaar, maar met een kapotte mondharmonica en een hoed met masker. Dat nam uiteraard niet weg dat het publiek met duidelijk meer belangstelling ging kijken naar wat er precies te gebeuren stond.

Mauro huppelde rond, blies op zijn mondharmonica, vertelde een verhaaltje en liet daarbij zijn stem zwaar vervormen. Ondertussen gooide Zwerm alle remmen los. De combinatie mondde uit in het meest bevreemdende, maar tegelijk meest interessante deel van de avond.

In totaal duurde het concert slechts drie kwartier, lang genoeg om helemaal meegezogen te worden in de fascinerende klanken en tegelijkertijd kort genoeg om de, bij momenten vrij ontoegankelijke,

Op sommige momenten leken ze nog nooit een gitaar te hebben vastgehad

muziek te kunnen opnemen en verwerken zonder dat het te veel werd.

Voor de man met een vuistdikke editie van *History of Music* die naast ons zat, mocht het waarschijnlijk nog wel een uurtje of twee zijn doorgegaan.

Kalina De Blaauwe

Recensie Onbezonnenheid als troef in 'Dorstig'

Je bent jong en je brein loopt over van grootse idealen, maar dan ineens ben je volwassen. Weg onbezonnenheid. Weg idealen. Blijft er nog iets over?

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Dat vragen de vier vrienden Suzanne, Ans, Freek en Simon zich af. *Dorstig* is een filosofische brainstormsessie over wat het betekent om jong te zijn. De vier twintigers op het podium waren ooit gekenmerkt door passie en ambitie. Ze hadden dorst naar het leven, ze leefden in het moment. Lanterfant was een kunst. Een kunst om van het leven te genieten. Niets was te gek en niets was te veel gevraagd. Maar nu, niet eens zoveel later, zijn al die idealen verdwenen.

De passie heeft plaats gemaakt voor rede en orde. De vier twintigers verkeren in een crisis. Wat moet je met het leven doen zodra de onbezonnenheid weg is? Deze vier jongeren gaan middels filosofisch getinte anek-

dotes op zoek naar hun verloren idealen en passie.

Koekenbakker

Ze inspireren zich naar eigen zeggen op het boek *Titaantjes* van Nescio, waarnaar ze meerdere malen verwijzen in hun voorstelling. Nescio vertelt in *Titaantjes* over een zekere Koekenbakker, die terugkijkt op de tijd waarin hij en zijn vrienden nog idealen hadden.

Tijdens het volwassen worden heeft de vriendengroep zich aangepast aan de maatschappij die ze vroeger verafschuwden. Maar waar Koekenbakker zich neerlegt bij zijn lot, willen de vier vrienden in de voorstelling hun dorst naar het leven terug. Het

is een mooi uitgangspunt voor een toneelstuk. Helaas wil het niet helemaal uit de verf komen.

Filosofische apotheose

Middels filosofische monologen gaan Suzanne, Ans, Freek en Simon op zoek naar een antwoord op hun vraag naar de 'dorst' in hun leven. De één na de andere filosofische gedachte wordt vol enthousiasme aan het publiek voorgedragen. Keer op keer wordt naar een hoogtepunt toegewerkt, maar net voordat er een filosofische apotheose kan plaatsvinden stopt de monoloog en beginnen ze van voor af aan. Het principe

Niets was te gek en niets was teveel gevraagd

van voor het zingen de kerk uitgaan was deze vier acteurs niet vreemd.

De monologen zelf hadden weinig diepgang en bleven filosofisch oppervlakkig. Tel daarbij dat het spel van Suzanne Grotenhuis te geforceerd overkwam en je houdt een zeer matig stuk over. De boodschap en het idee van de voorstelling zijn duidelijk, maar het stuk was erg eenduidig en monotoon.

Hier en daar probeerden ze de sfeer luchtiger te maken met een mopje dat je al van ver zag aankomen. Het publiek lachte wel, maar deze pogingen om het publiek in het verhaal te betrekken waren niet genoeg om de voorstelling in zijn geheel te redden. Zonde, want het concept heeft veel potentieel. Al heb je hiervoor wel de juiste middelen nodig. Met vier eenzelfde filosofische monologen zonder veel diepgang kom je er niet. Onze dorst was in ieder geval niet geleest.

Cultuur

EERSTE WERELDOORLOG HERDACHT IN CENTRALE BIBLIOTHEEK

Digitale ruïnes en verloren bibliotheken

In de Centrale Bibliotheek kan je naar aanleiding van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog terecht voor een audiovisuele installatie van Victor Burgin en een geschilderde boekencollectie van Hannes Möller.

WINAND VAN MEERBEEK

Stilte, het kan een mens overvallen. We zien enkele videobeelden en worden plots terug naar de realiteit gehaald door het gekletter van plastic mandjes in de achtergrond.

Waar bevinden we ons? Voor de audiovisuele installatie Parzival van Victor Burgin in de Centrale Bibliotheek. Eerlijk gezegd doet het ons weinig, de schijnbaar willekeurige aaneenschakeling van digitaal geconstrueerde ruïnes en flarden uit

Richard Wagners gelijknamige opera. Vermoedelijk is deze installatie gesneden koek voor liefhebbers van avant-garde. Maar voor de fans van klassieke kunst, die rillingen krijgen van pakweg het hyperrealisme van de Vlaamse Primitieven, ligt dat anders.

Die vinden dan weer hun gading in de schilderijen van Hannes Möller. Zijn werk is de absolute tegenhanger van Burgins projectie. Klassieke schilderkunst contrasteert zo videobeelden in het kader van de herdenking

van de vernietiging van de Leuvense Universiteitsbibliotheek in 1914.

Bij een bezoek aan het klooster Eberbach im Rheingau ontdekte Möller het trieste lot van de kloosterbibliotheek. Die werd namelijk zorgvuldig opgebouwd gedurende de middeleeuwen, maar tijdens de Dertigjarige Oorlog geplunderd en verspreid. Möller kwam op het idee om de boekdelen op te sporen en vond het leeuwendeel terug in Engelse bibliotheken.

Imaginaire bibliotheek

Honderd boekruggen selecteerde Möller, om die minutieus en op ware grootte na te schilderen. Zo is als het ware een nieuwe, imaginaire bibliotheek ontstaan. Die bevat het soort boeken waarvan menig historicus spontaan in extase ontbrandt. Ze hebben allemaal wat meegemaakt, zijn vergeeld, bekrast, gebarsten.

Dergelijke onvolmaaktheden voltooien op paradoxale wijze de levensfasen van een boek: door het

veelvuldige gebruik bereikt het volwassenheid en voor sommigen zelfs een mythische status.

Sommige boekdelen weerspiegelen echter menselijke wreedheden, oorlog en verwoesting. Een voorbeeld zijn de zogenaamde "Sneeuwwitjes", een dertigtal verbrande boeken uit de oude

Bij dit soort boeken ontbrandt menig historicus spontaan in extase

Universiteitsbibliotheek die zorgvuldig in verzegelde glazen kistjes bewaard worden. Möller schilderde ook hier één boekdeel op monumentaal formaat, dat je kunt bewonderen aan de lift in de Universiteitshal.

De tentoonstellingen van Hannes Möller en Victor Burgin zijn het initiatief van de Commissie Actuele Kunst van de KU Leuven. Deze commissie, (her)opgericht in 2012, staat in voor de integratie van nieuwe kunstwerken in de universiteitsgebouwen, al dan niet op permanente basis.

Vorig jaar organiseerde de commissie "The Prélude Pathétique", waarbij de hele Centrale Bibliotheek werd omgetoverd tot tentoonstellingsruimte voor gevestigde waarden én jong talent. "Op termijn bestaat het plan om dat te laten uitgroeien tot een biënnale en dus voluit gebruik te maken van de Universiteitsbibliotheek als expozaal," zegt Anne Verbrugge, de voorzitter van de commissie.

Vincent Peeters

Recensie 'La Dissection d'un Homme Armé' ontleed(t)

Zonder veel bravoure presenteert Braakland/ZheBilding 'La Dissection d'un Homme Armé'. Een ontrafeling van drie moorden en drie momenten uit onze Belgische geschiedenis. In een uithoek van het Museum M treden we binnen in Braaklands eigen operatietafel. Het object van de dissectie is de mens, de schuld en de geschiedenis.

LOUISE VAN STICHEL

We beginnen in Rwanda, in 1994, waar tien paracommando's het leven laten aan de vooravond van de genocide. Een sterk begin. Vanaf dan ontplooft het stuk zich in een symbiose van drie verhalen, door elkaar verteld maar zonder te verbrokkelen in een allegaartje van vertelsels. De ellende van de Grote Oorlog en de moord op communistisch politicus Julien Lahaut in 1950 worden moeiteloos versmolten met het eerste verhaal. We krijgen een coherent stuk te zien onder begeleiding van ietwat bevremdende melodieën. Al doen we daarmee geen recht aan de cementerende rol die de muziek speelt. Ze is

een essentieel component van het stuk en beperkt zich niet tot de achtergrond.

La Dissection d'un Homme Armé is een hoorspel, maar het oog wil ook wat. Er is geen decor *an sich*, de acteurs zelf vullen de scène visueel in. De instrumenten zijn op zijn minst uniek te noemen.

Geschiedenis

De voorstelling kent een samenhang op het niveau van de geschiedenis. Drie zwarte pagina's uit ons vaderlands verleden worden verbonden door dood, geweld en vooral diepe menselijkheid. Een broedermoord, een politieke aanslag en een volkerenmoord

worden bekeken vanuit het perspectief van de schuldige. Gelukkig worden we bespaard van een relativisering van het kwaad. Wel krijgen we inzicht in wat de volle betekenis is van schuld. Wat beweegt iemand ertoe zijn eigen broer van het leven te beroven? Een vraag die Griekse mythen, Shakespeares Hamlet en ook deze voorstelling stellen en trachten te beantwoorden.

De drie verhalen komen elkaar tegen in hun historiciteit en even grote actualiteit, zoals de geschiedenis constant doorschemert in het heden. Drones zijn de granaten,

Soms kruipt het onder de huid, soms laat het ons Siberisch koud

pistolen en machetes van vandaag. Oorlog is overal anders maar tegelijk overal hetzelfde. Maar hoe gaan mensen er hierna mee om? Het stuk toont drie mannen die elk op hun eigen manier leven met een trauma.

De voorstelling wil een totaalbeeld geven en zo ons perspectief verbreden maar vertrekt tegelijkertijd van binnenuit, vanuit een persoonlijk verslag. Braakland dissecteert hiermee onze on(der)bewuste angsten en verlangens, maar het mocht net dat ietsje rauwer. Soms wil het vleselijk en rechtuit zijn en soms iets te veel *tearjerker*. Soms kruipt het onder de huid, soms laat het ons Siberisch koud. Het grijpt naar de keel maar durft ons niet te versmachten.

Drie mannen spreken het publiek toe en tonen zichzelf in hun steeds groter wordende naaktheid. Naarmate het stuk vordert ontdoen ze zich van zowel bekentenissen als kledingstukken. Dit resulteert in een pure vertelling.

Menu v/d week 3 - 9/11/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Big Alma veggie burger met slaatje	€ 4.20	
Provençaals stoofpotje	€ 3.20	
Steak met choronsaus en erwtes	€ 5.90	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Grote spaghetti bolognaise (enkel A3 's middags)	€ 4.20	
Grote veggie spaghetti bolognaise (enkel A3)	€ 4.20	

dinsdag

Big Alma burger met slaatje	€ 4.20	
Kippenlapje met bloemkool, Orloffsaus en kroketten	€ 5.40	
Groentenrisotto met quorn (enkel A1)	€ 4.20	
Kleine spaghetti bolognaise (enkel A1 en A2)	€ 3.20	
Verse visfilet met mediterrane saus en courgette	€ 5.90	
Mixed grill (enkel A2 's avonds)	€ 5.90	
Tomaat met eby, quorn en prov. saus (enkel A2 en A3)	€ 4.20	
Koninginnenhapje (enkel A3 's middags)	€ 4.20	
Grote spaghetti bolognaise (enkel A3)	€ 4.20	

woensdag

Koninginnenhapje	€ 4.20	
Big Alma burger met slaatje (enkel A2 's avonds en A3 's middags)	€ 4.20	
Marokkaanse kefte met couscous	€ 5.90	
Halve kip met saus en rauwkost (enkel A1 's avonds)	€ 5.90	
Chili sin carne (enkel A1)	€ 5.40	
Kippenburger met jonge wortelen (enkel A1 en A3)	€ 3.20	
Sojafilet met spinazie in roomsaus (enkel A2 en A3)	€ 5.40	
Grote spaghetti bolognaise (enkel A3 's middags)	€ 4.20	

donderdag

Koninginnenhapje (enkel A3 's middags)	€ 4.20	
Grote spaghetti bolognaise (enkel A3 's middags)	€ 4.20	
Ravioli al forno (enkel A2 en A3)	€ 3.20	
Heekfilet met Rodenbachsaus, preipuree en verse grijze garnalen (enkel A2)	€ 5.90	
Pitaschotel (enkel A1 's middags en A3 's avonds)	€ 5.40	
Mixed grill (enkel A1 's avonds)	€ 5.90	
Loempia met Marco Poliosaus en wokgroenten	€ 4.20	
Bladerdeegzette met geitenkaasmoussesalade	€ 5.90	
Balletjes in mosterdsaus (enkel A1)	€ 3.20	

vrijdag

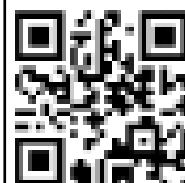
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	€ 3.20	
Kikkererwten op z'n Catalaans	€ 4.20	
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool (enkel A1 en A3)	€ 5.40	
Scampibrochette met dilleroomsaus, brocolli en saffraanrijst (enkel A1 en A2)	€ 5.90	
Koninginnenhapje (enkel A3)	€ 4.20	

**DAT WORDT WEER
SMIKKELEN
EN SMULLEN!**

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KULEUGEN

Satirische rubriek

DE AVONTUREN VAN NICK DE PLACEBO-FLIK

Theo Francken en Ben Weyts spaarden kosten noch moeite voor hun Halloween-outfits

Dolenthousiaste François Englert verrast publiek met zijn Higgs-Boson

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 6
Maandag 3 november 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Bicky" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Boulet voor ik veggy werd" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Bitterballen" De Boeck, Catherine "Kaaskroket" Hechter, Yentl "Als er maar kippenkruidenten opzitten" Cooreman, Jasper "Smulstok" Van Loy, Karolien "Chickenfingers" Wilmots, Karel "Slapchips" Peeters

Schrijvers:
Jan "Bicky met bacon" Buts, Brecht "Getemde drakenburger" Castel, Thomas "Andalous" Cliquet, Roderik "Macho" De Turck, Paul-Emmanuel "Curryworst" Demeyere, Gilke "Sitostick" Geeraerts, Tobias "Berenlul" Geerinckx-Rice,

Pjotr "Zigeunerstick" Hubin, Dorien "Gigantico" Jaenen, Simon "Mosselen in azijn" Thys, Mika "Mini-loempia's" Tuyaerts, Lianne "Curryworst special" van der Meijde, Vivian "Vleesrokroket" Van Laarhoven, Winand "Fritje met stoefkliersaus en mayonaise" Van Meerbeek, Louise "Joppie" Van Stichel, Tuur "Bamischijf" Vandeborne, Astrid "Mexicano voor ik veggy werd" Vervoort

Fotografen:
Serena "Smulbox" Corio, Kalina "Megamix" De Blauwe, Vincent "Frituur van 't vat" Peeters, Caroline "Boerenfriet" Van Rhee

Tekenaars:
Jeroen "Piknikker de kleptomane Afrikaan" Baert, Karolien "Bicy veggy" Favoreel, Jorn "Bluffer" Ockerman, Martijn "Saté" Stoep, Michiel "Chicken nuggets" van Boxel

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Anton "Happy meal" Goegebeur, Sam Rijnders, Liesa "Smurffriet" Van Dyck, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, favoriete frituursnack) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Marc Descheemaeker

“We kunnen natuurlijk de Sovjet-Unie heruitvinden”

De vroegere spoorbaas en huidig N-VA-lid Marc Descheemaeker is niet mals voor hoe het er bij de NMBS aan toegaat. Voormalig minister Johan Vande Lanotte vindt hij maar een sjoemelaar.

PAUL-EMMANUEL
DEMEYERE EN TOBIAS
GEERINCKX-RICE

In uw boek trekt u fel van leer tegen politieke benoemingen in bestuursraad van de NMBS. U werd zelf gezien als een politieke benoeming van de Open Vld. Behoorde u zelf niet tot het systeem?

Marc Descheemaeker: «Natuurlijk maakte ik deel uit van het systeem: ik was de afgevaardigd bestuurder. Maar ik werd eigenlijk benoemd ondanks een politiek veto van een liberale minister. Maar we moeten niet flauw doen. Je bent deel van het systeem en je moet gewoon zorgen dat het systeem draait en dat je de tekortkomingen en mankementen ervan zoveel mogelijk probeert te neutraliseren. We zijn er volgens mij vrij goed in geslaagd om een totale puinhoop toch een beetje beheersbaar te maken.»

Tijdens uw ambtstermijn stegen de stiptheidscijfers niet, ze daalden zelfs naar historisch lage niveaus.

Descheemaeker: «In de eerste twee, drie jaar van mijn periode als bestuursvoorzitter stegen de stiptheidscijfers maar daarna zijn ze gedaald tot het laagste punt in de voorbije vijftien of twintig jaar. We hebben een sterke groei gekend op het spoor terwijl er geen lijnen zijn bijgekomen en het rollend materieel sterk verouderde. Het transportplan mocht echter niet gewijzigd worden. Dan is het logisch dat het systeem uit zijn voegen barst. Met het nieuwe transportplan, dat ik nog heb voorbereid, zal de stiptheid structureel verbeteren vanaf maart volgend jaar.»

Wat vindt u van de perikelen rond uw opvolging en uw uiteindelijke opvolger Jo Cornu?

Descheemaeker: «Triestig voor hem uiteindelijk. Eerst was er maandenlang een schandalige soap rond de benoeming van mijn opvolger. Het was een aanfluiting van goed beheer een absolute schande dat men zo met de assets van de natie omging. Ik wist al heel lang dat Frank Van Massenhoven geen manager was voor een echt bedrijf met harde cijfers en harde financiële belangen. Er zijn twee versies van wat er toen is gebeurd: ofwel is hij echt ziek geworden, en moest minister Vande Lanotte (toen-

malig minister van Overheidsbedrijven Johan Vande Lanotte, sp.a, red.) spijtig genoeg op zoek naar een vervanger.»

«Een andere theorie is dat hij de job gewoon niet aankon, gevraagd heeft ervan ontlast te worden maar dat de publieke blaam niet aan Vande Lanotte kon worden geven. Bij de sp.a werd alles uit de kast gehaald om toch maar Marc Descheemaeker niet terug te nemen, terwijl de andere partijen geen problemen hadden om met mij verder te gaan. Vande Lanotte heeft toen heel duidelijk gezegd dat hij een veto tegenover mij had. De redenen die hij heeft aangehaald waren allemaal totaal belachelijk. Het was gewoon zo dat ik op een aantal punten niet toegaf.»

U trekt echt fel van leer tegen Vande Lanotte in uw boek

Descheemaeker: «Als je een sjoemelaar bent dan mag dat gezegd worden. Over hem valt zoveel te zeggen dat er zelfs boeken over geschreven zijn (*Het boek De keizer van Oostende beschuldigde Vande Lanotte van vermeende corruptie*, red). Dat boek had uit minstens tien delen kunnen bestaan als die journalisten

hun werk volledig hadden kunnen doen. Onder andere rondom het dossier van de Fyra zijn er heel wat onregelmatigheden gebeurd.»

Wat is uw kijk op de voordelige studententarieven?

Descheemaeker: «Volgens mij mogen de tarieven voor studenten gerust omhoog. Bruno Tuybens (*de staatssecretaris voor Overheidsbedrijven tussen 2005 en 2007*, sp.a, red.) heeft vlak voor de verkiezingen de tarieven voor studenten significant doen dalen en dat alles werd betaald door de staat. Dat was meer een verkiezingsstunt, maar het parlement en de regering hebben daarmee ingestemd. Het probleem was echter dat deze prijsdaling te brutaal was, er was geen link meer met de relatieve kostprijs. Ik zeg niet dat studententarieven geen bepaalde kans mogen krijgen en een bepaald deel van de winst moeten uitmaken, maar net als bij de seniorentarieven is er vandaag de dag geen link meer met de kostprijs.»

U vindt dit systeem het niet houdbaar?

Descheemaeker: «Het is niet houdbaar op langere termijn. Als je mobiliteit heel goedkoop maakt, creëer je soms verkeerde mobiliteit en krijg je scheeftekingen in je mobiliteitsmodel. Daarom heb ik altijd gepleit voor meer flexibiliteit inzake tariefbepalingen. Want als tarieven zuiver politiek worden opgelegd

dan is de link zoek met de winstverliesrekening van de onderneming. En politiek betekent altijd goedkoper, met de gratis-politiek weten we waar dat toe geleid heeft.»

De wegen slibben dicht en toch wordt er bespaard bij de NMBS?

Descheemaeker: «Het dichtslibben van de wegen heeft niks te maken met de productiviteit van de NMBS. De NMBS krijgt drie miljard euro aan subsidies

hebben wij gemiddeld negenhonderd mensen per jaar doen afvloeien terwijl er 50 procent reizigers bijkwamen. Zonder daarbij reizigers te verliezen. Als je die inspanning de komende vijf jaar verder zet dan zijn dat binnen vijf jaar 500 personeelsleden minder en besparen we een paar honderd miljoen.»

U pleit voor een pure ondernemingsvisie binnen de NMBS, maar moet openbaar vervoer geen publiek goed blijven?

Descheemaeker: «We kunnen natuurlijk de Sovjet-Unie heruitvinden, hé. Dat waren allemaal publieke dienstverleningen en die zijn allemaal failliet gegaan. De staat is een goede aandeelhouder maar een slechte ondernemer. Spijtig genoeg verkwisten veel staatsbedrijven belastinggeld door onproductief en onprofessioneel te werken. Door privatisatie zijn veel oude staatsbedrijven nu moderne en performante bedrijven geworden, zoals Bpost of Belgacom.»

Tot slot: neemt u zelf nog vaak de trein?

Descheemaeker: «Ik neem nog regelmatig de trein. Ik moet vaak in Londen zijn en dan neem ik de Eurostar. Ik reis soms met de Thalys naar Amsterdam of Parijs voor vergaderingen. Af en toe neem ik nog een binnenlandse trein, maar eigenlijk is dat op dit moment niet zo actueel voor mij. De verplaatsingen die ik doe zijn niet perfect afgedekt door het spoor.»

“Als je een sjoemelaar bent dan mag dat ook gezegd worden”

per jaar. De komende jaren worden van iedereen inspanningen verwacht, ook de NMBS zal dus moeten besparen. De NMBS moet wel nog subsidies krijgen om het huidig aantal treinen en liefst nog meer te laten rijden, maar kan dat het met minder geld doen. Van de 35.000 personeelsleden zijn er slechts 6.500 treinbestuurders en conducteurs. Het is dus vooral de administratie die moet worden uitgeruimd. De voorbije tien jaar

